

Európa szerte problémát jelent a fiatalok megismertetése a szakszervezettel, bevonásuk a mozgalomba, és nincs ez másképp a május elseje eszmerendszerével sem. Pláne kis hazánkban, ahol 40 évig az ország apraja-nagyja ha akart, ha nem, beállt a sorba és felvonult kisebb-nagyobb politikai vezetők által elfoglalt tribünök előtt. Szép lassan elfejtettük azt az 1886. évi eseményt, amikor az Amerikai Munkásszövetség biztatására 350 ezer munkás Millwaukee-ban sztrájkba lépett a nyolc órás munkanapért. A sztrájkot ellenző hatalom a tömegbe lövetett, s a sortűznek 9 halálos áldozata volt. Erre emlékezve 1890. óta munkásünnep a világon és így Magyarországon is május elseje.

De mi is a munka ünnepe a 21. században? A munkavállalók érdekvédelmének, a szolidaritásnak a napja? Egyáltalán ki a munkás ma? El van-e nyomva? Ki van-e zsákmányolva? És mit jelent a szolidaritás? Mi a cél? Miért kell küzdeni? Kell-e egyáltalán küzdeni? Ilyen és ehhez hasonló kérdéseket kell tisztáznunk a mai fiatalsággal ahhoz, hogy megmutathassuk nekik a munkavállalók összefogásának, és hosszú ideje tartó küzdelmének jelentőségét.

Ehhez pedig mi lehet jobb alkalom, mint május elseje előestéjén egy nagyszabású ingyenes koncertsorozat? Valószínűleg semmi. A Szakszervezeti Ifjúsági Szövetségben úgy gondoltuk próbáljunk ki valami újat, valami mást. Olyat, ahol saját közegében szólítjuk meg a fiatalot, olyat, ami szakít – a szülők régi beidegződéseiből átadott – az ingyenes üdülést, a retro irodát, megviselt bizalmat, csupán mikuláscsomagot felmutató szakszervezet képével.

A feladat íme adott volt. A megvalósítás azonban nem volt ilyen egyszerű. Szerencsére a kezdet kezdetén melénk álló Friedrich Ebert Alapítvány (FES) mellett akadtak olyan szervezetek (Budapest Bank, Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány, Signal Biztosító, Szociális és Munkaügyi Minisztérium, Vasutasok Szakszervezete), amelyek anyagi vagy egyéb eszközökkel támogatták elképzelésünket.

Öt hónap kemény munkája kellett ahhoz, hogy április 30-án 19.00 órakor az Erzsébet téri Gödör Klubban kezdetét vehesse az „Éjjel május elseje!” elnevezésű ingyenes rendezvény.

Arra, ami történt azonban álmunkban sem számítottunk...

A koncertek előtt, a Szeleburdi Meseszínház alapozta meg a hangulatot Pampalini Afrikában című előadásával. Tudtuk, hogy az összeállított zenei program (Zanzibar, Hiperkarma, Colorstar, Jambalaja) igen széles ízlésvilágot ölel át. Tudtuk, hogy a műsorvezetésre felkért Animal Cannibals is fokozni fogja a hangulatot. De azt, hogy egy este 6000 (igen hatezer!) fiatal akar bejutni a rendezvényre, azt nem gondoltuk. De előbb-utóbb mindenkinek sikerült a bejutás, bár volt, aki ezért vállalta a másfél órás sorban állást is.

Pezsgett, izzott a hangulat. Hihetetlen volt. Nem tudom mikor beszéltek utoljára ennyi fiatal előtt Magyarországon szakszervezetről. Nem mostanság volt... Ha csak egy kicsit sikerült az összefogás gondolatának magját elvetni bennük, már megérte.

A koncertek mellett – szerénység nélkül mondhatom – ismét olyat alkottunk, ami egyedülálló az országban. A Gödör Klub Beton Galériájában nemzetközi MAJÁLIS plakátkiállítást rendeztünk, amely április 30–május 6. között volt megtekinthető. 1890-től napjainkig 21 országból több mint 80 plakátot mutattak be. Minden érdeklődő meggyőződhetett a május elsejék hagyományának nemzetközi jelentőségéről. Szerte Európából és olyan országokból is érkeztek plakátok, mint Mexikó, Nicaragua („A főnök leváltása nem felszabadítás” – a kedvencem) El-Salvador, Izrael, Mozambik, stb...

A rendezvény egész ideje alatt INFO-pultot működtettünk, ahol fiatal tisztviselőink és jogászaink adtak tanácsokat munkavállalással, munkavállalói jogokkal, szakszervezettel kapcsolatos kérdésekben.

Aki ott volt remélem jól érezte magát.

Aki nem volt ott, annak már csak alig egy évet kell várnia arra, hogy újra elmondhassuk: „ÉJJEL MÁJUS ELSEJE.

Horváth Csaba

Vegyipari DOLGOZÓ

MAGYAR VEGYIPARI, ENERGIAIPARI ÉS ROKON SZAKMÁKBAN DOLGOZÓ SZAKSZERVEZETI SZÖVETSÉGÉNEK LAPJA

EGY ÉLETÚT ELISMERÉSE

Szabó János hosszú éveken át végzett érdekképviseleti munkáját a munkaügyi tárca is elismerte. Június 14.-én Kiss Péter a Szociális és Munkaügyi Minisztérium veze-

tője személyesen adta át a vegyipari szakág most leköszönt elnökének a munkaügy területén végzett kiemelkedő tevékenységéért adományozott Munkaügyért Díjat.

A TARTALOMBÓL

A tett halála az okoskodás

Az elnökségi ülésen kiderült, hogy számos kérdésben kellene előre lépni, keresni a válaszokat az összefogás érdekében, mert abban a VDSZ-en belül is tökéletes a konszenzus, hogy az idő sürget és tenni kellene már valamit.

(Beszámolónk a 4. oldalon)

Szerintük a munkavállalók érdekképviseletének mind a köz-, mind pedig a versenyszférában nagyon kevés tagja van. Ennek egyik oka, hogy az emberek nem tartják elég hitelesnek a szakszervezeteket.

(Írásunk az 5. oldalon)

Csak az aktív munkától búcsúzik

Aligha van a VDSZ tagszervezeteinek tagjai közt olyan, aki ne ismerné, mint a szakszervezet, az érdekképviseleti egység egyik legelhivatottabb és legharcosabb képviselőjét Szabó

Jánost, akinek munkáját magas szinten is elismerték.

(Köszöntőnk a 6. oldalon)

Volt, nincs kedvezmény

Mivel a kormány nem verte nagydobra, a szakszervezetek is csak utólag értesültek arról, hogy május 1-jei hatállyal megszűnt a munkavállalók évi egyszeri ötvenszázalékos vasúti kedvezménye. Ezt a tagság jelezte az érdekképviseletnek, hogy hiába mutatják be munkáltatói igazolásukat a MÁV-nál, nem kapják meg a már megszokott kedvezményüket.

(Írásunk a 19. oldalon)

HUNGARIKUM, amelyre nem lehetünk büszkék

Egységben az erő – szól a szinte már közhelyszerű megállapítás, de ha még szemléletesebben szeretnénk fogalmazni, mondhatnánk azt is, hogy sok lúd disznót győz. Ezekkel az egyébként vitathatatlan igazságtartalmú bölcsességekkel általában az általános iskola alsó tagozatában ismerkedik meg mindenki. Aztán lassan elfelejti. Legalábbis egyes szakszervezeti körökben a kaparj kurta... kezdetű mondás igazságát követik, így nincs abban semmi meglepő, ha a hazai munkáltatók felettébb elégedettek a magyar szakszervezeti mozgalommal. Nem jól van ez így – hangoztatják sokan, elsősorban a VDSZ soraiban, ahol már mindenki felismerte, hogy nincs mód hatékony érdekképviseletre addig, amíg a konföderációk között nem jön létre valamiféle egység. Erről beszélt Pataki Péter is a VDSZ legutóbbi, májusi elnökségi ülésén.

A szakszervezet megosztottságát jól mutatja, hogy 17 évvel a rendszerváltás után, a pluralizmus megeremésével nem új erők jöttek létre a szakszervezeti mozgalomban, hanem politikai és gazdasági erők szándéka szerint csak a szakszervezetek gyengítése zajlott. Paszternák György, a VDSZ elnöke ennyiben összegezte a jelenlegi helyzetet, amely sokáig már nem tartható. A VDSZ a kongresszusán és a szakági fórumokon is foglalkozott e kérdéssel és mindenütt az derült ki, hogy új frontokat kell létrehozni, új szövetségeket kell kötni, szükség volna a taglétszám, növelésére a szellemi és anyagi erőforrások egyesítésére a hatékonyabb működés érdekében. Az egyre nagyobb kihívásoknak ugyanis csak így lehet megfelelni. A VDSZ mindig is vállalta, hogy valamiféle motorja legyen ennek a törekvésnek.

„A szakszervezeti konföderációk együttműködése” – ezt a címet adta Pataki Péter, az MSZOSZ elnök mondanivalójának, amelyben a tapasztalatokat és a kritikát fogalmazta meg, méghozzá őszinte, kötetlen formában. E kérdéssel az MSZOSZ legutóbbi kongresszusa is hangsúlyosan foglalkozott, elsősorban a vegyész küldöttek miatt. Az elnök olyan tézisszerű mondatokat fogalmazott meg, amelyekkel nem lehet vitába szállni. Magyarországon kialakult a szakszervezeti pluralizmus, ami önmagában nem lenne baj, hiszen – a finn példát említette – számos országban jól működik

ez a modell. Az északi ország modellje azonban, ellentétben a mienkkel, nem arról szól, hogy miként kell tönkretenni az érdekegyeztetést, hanem arról, hogy hogyan lehet hatékonyan működtetni.

A magyar modell egy igazi hungarikum, amelyre azonban nem lehetünk büszkék, mint például a Pick szalámira, a tokajira vagy a pálinkára. Pataki szerint nincs ember, aki képes volna megmondani, hogy Magyarországon milyen rendező elv szerint csoportosulnak a szakszervezetek. Máshol, például Olaszországban a három nagy szövetség három politikai irányzatot képvisel. Nálunk azonban a politikai irányultság is nehezen tapintható, az sem tiszta, hogy mely szövetség, mely ágazatokat tömöríti, vagyis nagy a rendetlenség. Az MSZOSZ-ben például képviselteti magát a közszféra, a versenyszféra, de még a közszolgáltatás is, az Autonómoknál erős a közszolgáltatási szféra, de van versenyszféra is. Az egyik konföderáció vezetője, amikor azt kérdezték tőle, hogy miért tartozik hozzájuk egy profiljában eltérő szakszervezet, a válasz csak ennyi volt: 1990-ben mi értünk oda előbb. Szomorú, de ez is egyfajta rendező elv volt a hazai szakszervezeti pluralizmus kialakulásában.

Az elnök szerint azonban az a legnagyobb baj, hogy a kétes értékű sokszínűséget nem csak a konföderációk reprezentálják, hanem az aggasztó munkahelyi pluralizmus is. Magyarországon a szakszervezet a

munkahelyi alapokra épül. A szakszervezeti munka lényege az volna, hogy a munkavállalók érdekében minél jobb kollektív szerződéseket kössön, tisztességes bért és jobb munkahelyi körülményeket harcoljon ki. Márpedig ezt egyazon helyen kétféleképpen nem lehet. A munkahelyi megosztottság a vereség legbiztosabb záloga.

Pataki Péter szerint az sem jó, hogy jelenleg a szakszervezeti oldalon hatan ülnek az érdekegyeztetés asztalánál. A közvélemény is a megosztottságot látja, amely rontja a szakszervezetek presztízsét. Pedig egy felmérés szerint ez csak a látszat. Egy széles körű vizsgálat tanúsága szerint a munkahelyeknek – ahol egyáltalán működik szakszervezet –, csak 12 százalékában van egy-nél több érdekképviselet. A munkahelyek csaknem kilencven százalékában tehát egységes a dogozók érdekképviselete. Ennek ellenére a látszat más. Legszembetűnőbb példa erre a közlekedés, például a BKV, ahol több szakszervezet versenyez egymással, a munkahelyen csak harcolnak ahelyett, hogy egységesen lépnének fel a munkáltatóval szemben.

Ezt a helyzetet a politikai elit nem bánja. A munkáltatónak éppen a megosztottság az érdeke. Nem örülnének egy hagyományosan működő valódi szakszervezetnek, amelynek van múltja és tradíciója, képes kollektív szerződést és bérmegállapodást kötni, hiszen befolyással van a munkavállalókra.

Az is tézisként állapítható meg, hogy a megosztottság egyformán gyengíti az összes konföderációt. A torzsalkodást látva a tagság nem az egyikből lép át a másikba, hanem se ide, se oda nem kötelezi el magát. Igaz, talán a skandináv államokat kivéve a világon mindenütt csökken a szakszervezetek taglétszáma. Sok a kiszervezés, a nagyvállalatok felaprózása; a kicsi, néhány dolgozóval működő cégekben pedig nehéz a tagszervezés.

Nem újdonság a szakszervezetek egységére való törekvés sem. Már korábban felmerült a közös képzés és kutatás, a szakértői bázis összefogásának és a nemzetközi munka egységesítésének igénye. Annak idején létre is jött a „négyek közleményeként” ismert kiáltvány, amely azonban írott malaszt maradt és ma már senki sem emlegeti. Az Országos Érdekegyeztető Tanácsban ma is hatan ülnek, de az erővonalak kezdenek 4:2 arányban kiraj-

zolni. Az MSZOSZ, az Autonómok, a SZEF és az ÉSZT jelent egy tömböt, szemben a Ligával és a Munkástanácsokkal. A Ligára jellemző, hogy a munkahelyeken létrehoz „kontra szervezeteket”, vagy egész szakszervezeteket csábít el magához. Ez a stílus elfogadhatatlan. Az egyetlen verseny – hangsúlyozta Pataki Péter –, amely elfogadható, hogy ki tud minél több „zöldmezős” szakszervezetet létrehozni, vagyis olyan munkahelyeken felállítani érdekképviseletet, ahol eddig nem működött.

Az elnök kitért az MSZOSZ és az Autonómok viszonyára is, amikor azt mondta, hogy ennek a különállásnak az ég világon semmi értelme nincs. A két konföderáció között példás az összhang és a magyar gazdaságot szinte teljesen lefedik. Ezért a jövőképebe is tökéletesen belefér, hogy a két szövetség egyesüljön és ezzel létrejön egy megkerülhetetlen szakszervezeti erő. Kialakult egy rossz és nem elég hatékony modell, amelynek mindenki rabja. Ha látjuk mik az akadályok, akkor ki kell találni, hogyan lehet azokat legyőzni. Mindenekelőtt azt kell megnézni, hogy melyek azok a területek, ahol „összeér” a két konföderáció, hol vannak lehetőségei a közös munkának és a közös cselekvésnek. Ezt a folyamatot szeretné mindkét fél elindítani azzal, hogy júniusban egy közös elnökségi ülést tart.

Mindezt Paszternák György is megerősítette, amikor azt mondta, hogy ez közös elhatározás.

Véleményekből és elképzelésekből nem volt hiány

A TETT HALÁLA az okoskodás

Pataki Péter véleményével és kritikájával a VDSZ elnökségének tagjai sem vitatkoztak, sőt hozzászólásaikkal hangsúlyt adtak egy-egy gondolatának. Hegyi József szerint végre politika-mentesíteni kellene a szakszervezeteket. Egyik párt sem szereti igazán az érdekképviseletet. Említette, hogy volt olyan szakszervezeti vezető, aki korábban rendszeresen verte az asztalt, de amióta „bekerült a nagykalapba” már hallani sem lehet róla. Jó lenne, ha az eddigi gyakorlattal ellentétben a szakszervezetek felső vezetői idővel nem adnák el magukat a politikának.

Vojtela Tibor szerint abba kellene hagyni a múlttal való foglalkozást és a jövőre kellene koncentrálni. A széthúzás oka mindig személyfüggő, néhány szakszervezeti vezető messze van attól, hogy megfontolja az egység gondolatát. A szakszervezeti tagokat kellene összeültetni és döntsék el ők, hogy akarnak-e egységet. Az MSZOSZ és az Autonómok közti együttműködésre mielőbb szükség volna, ezért a gumipari ágazat vezetője szerint nem csak egyszer kellene közös elnökségi ülést tartani. Érdemes volna létrehozni közös munkabizottságokat, hogy már az OÉT-ben is mielőbb egységesen léphessenek fel. A VDSZ például már bizonyította, hogy erre alkalmas és hajlandó.

Eisenberger Márton szerint sarat dobálni és mocskolódni sokkal könnyebb, mint tenni valamit, és amíg ez így lesz, nehéz lesz átfogó egységet teremteni. Akik viszont hajlandóak együttműködni, azoknak meg kell keresni az egység lehetőségeit. Közös újságot lehetne kiadni, közös oktatásokat szervezni. Meg kell értetni a dolgozókkal, hogy mindenki, tartozzon bármelyik szövetséghez, ugyanolyan „pucér fenekű” munkavállaló, akiknek azonosak a céljai a munkáltatóval szemben.

Ószd meg és uralkodj! Ez a munkaadók és a politika taktikája. Ezt már Varga Virgil mondta, aki hangsúlyozta a marketing szükségességét, annak ellenére, hogy ez nem tartozik a szakszervezetek profiljába. Székely

Tamás is arra hívta fel a figyelmet, hogy az elmúlt évtizedben éppen a VDSZ bizonyította, hogy hogyan lehet egyeztetni többféle gondolatot. A szakszervezetnek arcot kell adni és ehhez marketing kell. Gotthard Béla azonban úgy vélte, hogy a politikamentességet nem lehet megteremteni, hiszen a tagság is jobb- és baloldalra rendeződik, így mindig mindenütt létrejön majd egy ellenpont, ami gátja lehet az egységnek.

Szabó János, aki pedig az egység legnagyobb élharcosainak egyike, kissé skeptikusan fogal-

mazott, amikor azt mondta: a legtöbb és legnagyobb kudarcok éppen az együttműködés, az összefogás területén érték. „Jól átdumáltuk az éveket, miközben nem történt semmi. Felül kellene már emelkedni azon, hogy csak beszéljünk róla, generális átalakulásra volna szükség, mert a mostani helyzet úgy rossz, ahogy van.

Kristóf József pedig a médiát tette felelőssé a szembenállásért. Szerinte el kellene fogadni, hogy mindenhol fedezhetőek fel értékek. Hozzátette, hogy a szakszervezetek és főleg a

szakszervezeti vezetők tekintélyét kellene visszaállítani. Visszaemlékezett azokra az időkre, amikor még az üzemekben látta, hogy mekkora törést és csalódást okozott a dolgozóknak, amikor egy-egy szakszervezeti vezető „távozott” az érdekképviseletekből és átvált a másik oldalra. Pad Ferenc véleménye szerint a közös érdekeket kellene mind jobban hangsúlyozni és a tagságnak kellene kikényszeríteni a vezetőkötől az együttműködést és a közös fellépést a munkaadókkal szemben.

Pataki Péter természetesen reagált a felvetésekre. A politikamentességgel kapcsolatban elmondta, hogy az MSZOSZ-en belül is voltak és vannak viták, de a végső döntés mindig az, hogy a szocialista értékek mellett maradjanak. A baloldaliságnak a szakszervezetekben vannak történelmi hagyományai. Ez azonban olyan fontos kérdés, amelyet nem lehet megkerülni.

A közös munkával kapcsolatban elmondta, hogy valóban égető szükség lenne közös szakértői bázisra, de amikor körülnéznek, kiderül, hogy nincs elég szakértője a szakszervezetnek, miközben a másik oldal mögött ott az egész állami apparátus.

Szükség volna egy belső kohézióra és arra, hogy az anyagi forrásokat is jól használják fel. Az APEH adataiból kiderül, hogy például 2004-ben a szakszervezetek 8 milliárd forint fölött rendelkeztek. „Ehhez képest pedig ma itt állunk egyenként szegényen.”

Az elnökségi ülésen kiderült, hogy számos kérdésben kellene előre lépni, keresni a válaszokat az összefogás érdekében, mert abban a VDSZ-en belül is tökéletes a konszenzus, hogy az idő sürget és tenni kellene már valamit. Szabó János véleményével nem igazán lehet vitatkozni és ha már fentebb a bölcsességeket emlegettük, van egy másik mondanis is: A tett halála az okoskodás.

Vannak, akik félnek a tüntetés miatti elbocsátástól

Keményebb fellépést vár a társadalom

A felmérések és az elmúlt több mint másfél évtized tendenciája is igazolja az MSZOSZ, valamint a VDSZ elnökének véleményét, amely szerint a rendszerváltás óta a hazai munkavállalók szervezetsége egyre alacsonyabb. A szakszervezetek taglétszáma 2003-ban csaknem 940 ezer volt, ma körülbelül 700 ezerre tehető.

E csökkenés azonban nem magyar sajátosság, hiszen egész Európában ez figyelhető meg – nyilatkozta nemrégiben Szabó Endre, a Szakszervezetek Együttműködési Fórumának elnöke. A közalkalmazottakat tömörítő SZEZ vezetője szerint ennek oka, hogy a globalizáció nyomán a vállalkozások túl nagy nyomást gyakorolnak a kormányokra, így a munkavállalókra aránytalanul nagy teher hárul, amit a szakszervezetek nem tudnak csökkenteni, vagy ellensúlyozni.

A taglétszám csökkenéséhez az is hozzájárul, hogy az idősebb korosztállyal ellentétben a fiatal pályakezdő munkavállalók nem fogékonyak az összefogásra és idegenkednek a közös fellépéstől – véli Borsik János, az Autonóm Szakszervezetek Szövetségének elnöke, aki szerint az általános iskola felső tagozatán és a középiskolában munkajogi és munkaerő-piaci ismereteket kellene oktatni. A taglétszám bővüléséhez vezetne, ha a szakszervezetek, függetlenül a munkavállalói érdekektől mással is ösztönözhetnék a belépést. Dániában például magasabb nyugdíj jár a volt szakszervezeti tagoknak, ami már önmagában is nagyon vonzó előnyt jelent.

A taglétszámtól függetlenül a szakszervezetek fellépése lehetne határozottabb. Jó példa erre Franciaország, ahol az alacsony, 7-8 százalékos szervezetségi szint ellenére hatalmas tüntetéseket, demonstrációkat szerveznek, mivel jobbak a társadalmi kapcsolataik. Ha csak a béremelésre és a kollektív szerződések megkötésére fordítanak hangsúlyt a szakszervezetek, nem fognak megfelelő presztízt szerezni. Ezért foglalkozni kell más társadalmi és szociálpolitikai kérdésekkel, például a nyugdíjasok, pályakezdő munkanélküliek és a kisebbségek helyzetével, az egészségüggyel, a környezetvédelemmel vagy például a tömegközlekedéssel – tette hozzá Borsik.

A sztrájkok és demonstrációk számának visszaeséséhez vezetett az is, hogy a 2000-2002 időszakra jellemző konfliktusok után olyan középtávú megállapodások kötettek, amelyek jó része még ma is érvényben van. Utoljára az Orbán-kormány idején tüntettek több tízezeren a Munka Törvénykönyve módosításai miatt, tavaly nyáron pedig a konvergencia-program munkavállalókat érintő intézkedései készítettek tüntetésre 5-6 ezer munkavállalót. A társadalom és a tagság bírálta a szakszervezeteket, mert nem léptek fel keményebben.

Ennek oka a szakszervezeti vezetők szerint, hogy az érdekképviselet akcióinak egyelőre nincs kellő támogatottsága. A közsférában márciusra tervezett, végül elmaradt sztrájkra a SZEZ elnöke szerint lett volna szándék, de sokan attól féltek, hogy az elsők között bocsátják el őket, ha részt vesznek a demonstráción. A SZEZ elnöke szerint az is gondot jelent, hogy Magyarországon kevés szakszervezetnek van megfelelő nagyságrendű sztrájkalapja, így egy esetleges akció esetén nem tudják pótolni a kieső munkabért.

MÁS NÉZŐPONT

A politikusok természetesen más oldalról közelítik meg a szakszervezetek térvesztését a munka világában. Szerintük a munkavállalók érdekképviseleteinek mind a köz-, mind pedig a versenyszférában nagyon kevés tagja van. Ennek egyik oka, hogy az emberek nem tartják elég hitelesnek a szakszervezeteket, de sok multinacionális vállalat sem nézi jó szemmel, ha a dolgozói érdekképviseletekbe tömörülnek – fejtette ki véleményét Bernáth Ildikó, a parlament foglalkoztatási és munkaügyi bizottságának fideszes elnöke a Napi Gazdaság kérdésére. Az ellenzéki politikus szerint nem is várható változás, amíg például az MSZOSZ választási megállapodást köt az MSZP-vel, hiszen később éppen azzal a kormánnyal szemben kellene képviselnie a munkavállalók érdekeit, amelynek nagyobbik pártjával korábban szövetségre lépett.

A kormánypárt politikuskai viszont úgy vélik, hogy a kis- és középvállalkozások dolgozói a legkiszolgáltatottabbak, éppen abban a szektorban, amelyre a kormánynak nincs komoly

ráhatása. A szakszervezetek érdekvédelmi képessége csak ott tud hatni, ahol működő és viszonylag magas szervezetségi tömörülések vannak – nyilatkozta nemrégiben a Napi Gazdaságnak Filling Pál országgyűlési képviselő, az MSZP munkás és érdekképviseleti tagozatának elnöke.

Az érdekvédelmi képességet a hatályos törvények nem gátolják, azonban hosszú távon szükségessé válhat a munkaadók és a munkavállalók érdekeltségének javítása a szervezetség növelése érdekében.

Ott, ahol nem működik szakszervezet, segíthet a munkahelyi érdekvédelmi nyújtásban, ha ágazati kollektív szerződések születnének. Pongrácz Tibor, a kisebbik ellenzéki párt politikusa a munkavállalók érdekeinek képviselését nagyon fontosnak tartja, ám tapasztalataik szerint ez Magyarországon jelenleg alacsony szintű. Nem a munkajoggal vagy a szakszervezeti joggal, annak érvényesülésével van a baj. Szakszervezetekre szükség van, de az újfajta társadalmi berendezkedés újfajta működést kíván.

VEGYIPARI DOLGOZÓ

Kiadja a Magyar Vegyipari, Energiaipari és Rokon Szakmákban Dolgozók

Szakszervezeti Szövetsége

Felelős kiadó: Paszternák György

Szerkeszti a szerkesztőbizottság

ISSN-0230-2934

Csak az aktív munkától BÚCSÚZIK

Aligha van a VDSZ tagszervezeteinek tagjai közt olyan, aki ne ismerné, mint a szakszervezet, az érdekképviseleti egység egyik legelhivatottabb és legharcosabb képviselőjét, Szabó Jánost.

A most nyugdíjba vonuló szerves vegyipari szakmunkás, majd vegyipari gépészmunkásként végzett szakember a Petrolkémiai, Műanyagfeldolgozásban és Szolgáltatásban Dolgozók Szakszervezetének (PKDSZ) főállású elnökévé vonul vissza az aktív munkától, de számos társadalmi megbízása aligha teszi majd számára lehetővé, hogy hátra dőlve, lábát látogatva pihenjen.

Mint a Magyar Szakszervezetek Országos Szövetsége Szövetségi Tanácsának tagja, a Vegyipari Dolgozók Szövetsége Elnökségének tagja, a Vegyipari Ágazati Párbeszéd Bizottság munkavállalói oldalának vezetője, a Vegyipari Szakág elnöke, valamint az Együtt Tiszaújvárosért Egyesület elnöke aligha teheti meg, hogy csak úgy hátat fordítson társadalmi tevékenységeinek.

Szabó János 1967-től 1975-ig a TVK Műtrágyagyárában szakmunkásként különböző rendszerkezelői beosztásokban dolgozott. A technikum elvégzése után a Műtrágya üzem művezetője volt. 1978-tól 1987-ig a TVK-ban különböző társadalmi megbízásokat látott el, gazdaságpolitikai munkatársként, illetve ifjúsági vezetőként. 1987. decemberében választották a TVK szakszervezeti bizottságának titkárává. 1990-től az egyesületté átalakult jogutód szakszervezet, a PKDSZ elnöke.

Szabó János eddigi munkája az emberhez, az emberi közösséghez, az alkotó munkát végző emberhez kapcsolódik. A magyar társadalom átalakulásával együtt járt a

szakszervezeti mozgalom törvényszerű átalakítása is, amelyben Szabó János jelentős szerepet vállalt a TVK, Tiszaújváros, a vegyipari és országos szinten egyaránt. Az országban elsőként alakította át az általa vezetett helyi szakszervezetet. A TVK átalakítása nem járt együtt a dolgozói közösségek szétzilálódásával. Akkor még újszerűnek hatott, hogy egy adott munkáltatónál lévő szakszervezet képes arra, hogy a köré csoportosult munkáltatói szervezeteknél lévő szakszervezeti tagokat egybe szerveze. A Tiszaújvárosban és a térségében élő mintegy 4.500 munkavállaló számára biztosítja a bérfejlesztésre, béren kívüli juttatásokra, a munkakörülményekre vonatkozó többlet-juttatásokat. Kezdeményezésére jött létre a Tiszaújvárosi Foglalkoztatási Tanács. Nevéhez fűződik a munkavállalói érdekképviselet városi szintű összerendezése. Az ő kezdeményezésére 1998-ban megalakult az Együtt Tiszaújvárosért Egyesület. Kérdemelte az MSZOSZ díjat és Tiszaújváros Önkormányzatától a Lórántffy Zsuzsanna emlékermet, majd a most elnyert állami kitüntetést is.

Egy szakszervezet, amelynek a tagság a munkáltatója

A PKDSZ jogelődje, a TVK Vegyész Szakszervezet 1959-ben alakult az „egy vállalat egy szakszervezeti alapszervezet” elven, a kialakulóban lévő „zöldmezős” beruházással épülő TVK területén. A rendszerváltásig a TVK szervezeti egységeivel hasonló szervezeti felépítésben működött, közel 100 %-os szervezetséggel, termelést segítő szereppel.

1987-ben a megüresedett SZB titkári posztra pályázatot írtak ki, amelyet Szabó János nyert el.

1990-ben a szakszervezet alkalmazottai – Magyarországon egyedülálló módon – kiléptek a munkáltatótól, a szervezet önálló jogi személyiséggé alakult, így a szakszervezet tisztségviselőinek maga a tagság lett a munkáltatója. Alapító tagja lett az újjászervezett MSZOSZ-nek és a VDSZ-nek.

A PKDSZ működésére a kezdetekben jelentősen rányomta bélyegét a TVK átalakulása, privatizációja, az alaptevékenységhez nem tartozó területek

kiszervezése. Az 1990-es évek elején mintegy 7000 fő volt a TVK alkalmazottja. Jelenleg mintegy 1200-an dolgoznak a cégnél.

A PKDSZ meghatározója volt a rendszerváltást követő években az újkori üzemi demokrácia kialakításának. A TVK-tól kiszervezett egységek szakszervezeti tagjait, munkavállalóit, azok érdekeit felkarolva a jogutód munkáltatói szervezetekkel kapcsolatot keresték és talált. Jelenleg mintegy 30 munkáltatói szervezetben vannak a PKDSZ-nek tagjai, „kvázi” területi szövetségeként működik a szakszervezet által alkalmazott munkatársakkal. A PKDSZ taglétszáma 1550 fő, 13 elnökségi taggal működik a 30 munkáltatói szervezetnél, 24 munkáltatói szervezetnél rendelkezik érvényes Kollektív Szerződéssel, amely mintegy 4500 dolgozót fed le.

1989-ben az országban talán először megszervezte és azóta is működteti a munkahelyi érdekegyeztetési rendszert.

Valamennyi területen rendelkezik – a törvény előírásaival összhangban – reprezentativitással, az üzemi tanácsokban és a munkavédelmi képviseletekben támogatottsága meghatározó.

Szolgáltatásai között kedvezményes üdülési lehetőség, segélyezés, kamatmentes kölcsön, 50 %-os vasúti kedvezmény, munkajogi képviselet, tanácsadás szerepelnek. A beteg gyermekek, valamint a nyugdíjasok élethelyzetének javítására alapítványokat működtet.

Működési területe a vegyiparra, petrolikiára, műanyag-feldolgozásra, műszaki karbantartásra és szolgáltatásra, humán és egyéb szolgáltatásra terjed ki.

Az 1987 óta működtetett TVK Vegyész Szakszervezetből kialakult PKDSZ stratégiájában, szervezeti átalakításaiban meghatározó szerepe volt és van Szabó Jánosnak, a szervezet elnökének, akit munkatársai, tagtársai korrektek, egyenes embernek ismernek.

Rendkívüli kongresszust tartott a szakági szövetség

Vezetőválasztó vegyészek

Már tizenhét éve annak, hogy Fűzfőn megfogalmazódott: kellene egy szövetség, amely a VDSZ-en belül markánsabban fogalmazza meg a vegyiparban dolgozók érdekeit. Ehhez pedig létre kell hozni egy szervezetet, amelyik a vegyiparban működő szakszervezeteket tömöríti egységbe. Alig egy év előkészítés után végül hivatalosan is megalakult a Vegyipari Szakági Szövetség, amelyet két név fémjelez.

Mondhatnánk mindezt múlt időben: fémjelzett. Csakhogy ez nem igaz. Június 14-én ugyanis, a vegyészek megrendezték hatodik, ezúttal rendkívüli szakági kongresszusukat. Nem másért, mint azért, hogy hivatalosan is elbúcsúztassák a szövetség elnökét Szabó Jánost és alelnökét Csejtei Bélát, akik annak idején Fűzfőn kigondolták az egység megteremtésének szükségességét. Szabó János emlékezett vissza azokra a tizenhét évvel ezelőtti hetekre és hónapokra, amikor járták a vegyipari cégeket, elmentek még – ahogy akkor Csejtei Béla valahol Kazincbarcikán fogalmazta – a világ végére is, hogy megszervezzék az egységet.

Elsőként természetesen a fűzfői Nitrokémia és a TVK csatlakozott, de az alapítók között volt a Borsodchem és a Caola szakszervezete, majd kicsit később a pétek és a Budapesti Vegyiművek is csatlakozott. Végül a szövetségben, széles körben reprezentálták magukat a hazai vegyiparban működő szakszervezetek, így szinte teljesen megjelenítik az ágazatban dolgozók érdekeit.

Már akkor, vagyis több mint egy évtizeddel ezelőtt felvetődött egy ágazati kollektív szerződés gondolata és a szövetség megpróbálta egységesíteni a szakszervezeti munkát, amelyre éppen az elmúlt évtizedben nagy szükség volt, sőt az utóbbi években felerősödött az igény a határozott érdekképviseletre. A privatizáció, majd a ki- és átszervezések hatásait, ha kiküszöbölni nem is tudták, a folyamatokat lassították és enyhítették a „károkat”.

A rendkívüli szakági kongresszust mindezek előtt az utódlás miatt hívták össze. Az elnök és alelnök ugyanis nyugdíjba vonul. Szabó János és Csejtei Béla neve azonban továbbra is meghatározza a szövetség múltját, jelenét és eddigi munkájuk eredményeként annak jövőjét is.

A testület döntött azok személyéről is, akik helyükre lépnek. A Vegyipari Szakági Szövetség elnökévé Eördöghné Pataki Irént választották, elnökhelyettesnek pedig Kaluzsa Antalt és a PKDSZ élén a Szabó János helyét átvevő Kiss Bélát szavazták meg a küldöttek.

Az új elnök: Eördöghné Pataki Irén

A Kazincbarcikai Vegyész Szakszervezet elnöke vagyok. 1991 szeptemberétől látom el a szakszervezet függetlenített titkári, majd elnöki teendőket járó feladatait.

A Borsodchem NyRT-nél és a hozzá kapcsolódó térségben működünk. Nyugdíjas „alapszervezetünknek” csaknem hatszáz tagja van. Az átszervezés és a privatizációt követően több kft-re és gazdasági egységre aprózódott vállalata-

tunk, ezáltal szakszervezetünk is.

Az érdekvédelmi, érdekképviseleti munka egy külföldi tulajdonban lévő, rövidesen zárt részvénytársaság keretein belül nem könnyű feladat. Úgy gondolom, hogy mint nőnek, még valamivel nehezebb is ellátni a szakszervezeti teendőket.

Munkámat viszont egy ütőképes testület segíti, jól felkészült kollégákkal, akikkel családias légkörben dolgozunk. Hiszem, hogy nem csak az egyén, de a szervezet is csak ilyen feltételek között tud eredményes munkát végezni. Tudom, hogy a megfelelő kiegyensúlyozott családi háttér adottsága is szükségeltetik ahhoz, hogy sokszor időt nem kímélve tudjunk a tagság rendelkezésére állni és megfelelni a szervezet elvárásainak.

Tagja vagyok az MSZOSZ Női Választmányának, ahol évek óta küzdünk az esélyegyenlőségért, a megkülönböztetés ellen, amely a bérezésben és sok egyéb dolgon is tetten érhető. A vegyipari szakágazat két oszlopos tagjának kiválásával nagyon nagy úr keletkezik a szövetségben. Feladatom és közös feladatunk, hogy ezt az úrt betöltsük, amit úgy gondolom, hogy a szakágazat elnökségi tagjainak segítségével, megfelelő munkamegosztással megoldható.

Szorgalmazzák az OTTHONI ÁPOLÁST

A törvénytervezet a szociális ellátásokról és a szociális igazgatásról szóló törvényt; a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvényt; a családok támogatásáról szóló törvényt és a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló törvényt módosítja. A vaskos előterjesztés legfontosabb részleteit Soós né Bólczy Brigitta főszakértő foglalta össze. A leglényegesebb változások:

1) A személyes gondoskodást nyújtó intézmények igénybevételét megszigorítják.

El kívánják érni, hogy az időskorúakat, vagy egyéb más ok miatt ápolásra szorulókat, minél tovább saját otthonukban tartsák. Az ápolási igény mellett előtérbe kerül a „rászorultsági elv”, melynek során vizsgálják az „önkiszolgálási képességet”, az ápolat és családja jövedelmét és vagyoni helyzetét. A független szakértői bizottság vizsgálata eredményeként megállapítják a „gondozási szükségletet”.

Gondozási szükséglet:

- ha az ellátás a napi 4 órát meghaladja,
- családjában az egy főre eső jövedelem az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 150%-át nem haladja meg, és családjai vagyoni helyzete a törvényben meghatározottakat nem haladja meg.

Amennyiben a gondozási szükséglet a fentieknek nem felel meg, szociális otthoni elhelyezésre nem kerülhet sor. A szociális otthonban történő elhelyezés előtt az ún. Alapellátások igénybevétele szükséges.

Az önkormányzatok kötelező alapellátásait csökkentik. Megmarad a napi egyszeri melegétel adása, illetve a házi segítségnyújtás a törvényben részletezettek szerint.

Bevezetésre kerül az ún. differenciált normatív állami hozzájárulás és az „idős-

otthoni ellátás”. A differenciált normatív állami hozzájárulásra nem jogosult az intézmény, ha az ellátott jövedelme (amibe ennél az ellátásnál a vagyoneértéket is be kell számítani) meghaladja az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 300%-át (ez 2007-ben: 81.350.-Ft).

2) Szociális hatósági jogkör változása

Az egészségügyi szolgáltatásra való jogosultság járulékfizetéssel kapcsolatos igazolást a jövőben nem a polgármester, hanem a jegyző feladatává teszik.

3) Gazdasági hatások

Azzal, hogy a szociális otthoni ellátásra való jogosultság az ismertetett módon szigorodik, azt prognosztizálják, hogy a várólistán lévő 15 ezer idősorú közel fele nem részesülhet intézményi ellátásban, így 1,33 milliárd forint megtakarítást terveznek. A házi segítségnyújtás fejlesztési költségét 5,5 milliárd forintra, az egyéb szociális ellátások költségét 12,5 milliárd forintra tervezik.

4) Változások a fogyatékosok ellátásában

Az intézményi elhelyezés lehetséges időtartamát 5 évre csökkentik (eddig 8 év volt). Újrafogalmazzák a tartósan beteg, fogyatékos gyermek definícióját.

A VDSZ ELNÖKSÉGÉNEK ÁLLÁSFOGLALÁSA „az egyes szociális tárgyú törvények módosításáról” szóló Szociális és Munkaügyi Minisztérium által készült törvénytervezetről

A VDSZ elnöksége:

– Aggodalmát fejezi ki, hogy tovább bővül azoknak a köre, akik – az általuk igénybe kívánt venni szociális otthoni elhelyezésben nem részesülhetnek. Ennek oka, hogy az ún. „rászorultsági” szintet igen alacsony összegben határozzák meg.

– Nem látja annak biztosítékát, hogy időben és minden településen a megfelelő számú és felkészült szakmai személyzet áll a gondozásra szoruló betegek, idősek rendelkezésére.

– Egyetért azzal, hogy a szociális hatóság jogkörét a település jegyzője gyakorolja.

– Felhívja a kormányt és a törvényhozás figyelmét, hogy a szociális terület módosítását körültekintően, az érintettek érdekeinek messzemenő figyelembevételével tegye.

Budapest, 2007. május 17.
VDSZ ELNÖKSÉG

VÁLTOZHAT AZ ÜGYELETI REND

Elkészült a VDSZ előterjesztése az egyes munka- és pihenőidőre vonatkozó szabályok módosításáról szóló törvénytervezetről. A dokumentum számos, a munkavállalók körülményeit befolyásoló törvénytervezet összegzése.

Ezek együttes feltételek, tehát mind-egyiknek teljesülnie kell ahhoz, hogy a munkakör készenléti jellegűnek minősüljön. Ezért csak a konkrét munkaköri feladatok, a munkavégzésre vonatkozó előírások vizsgálata alapján ítélt meg, hogy az adott munkakör készenléti jellegű-e.

Ehhez a módosításhoz kapcsolódik logikailag az a tervezett szabály is, miszerint kikerül a készenléti jellegű munkakörök vonatkozásában éves munkaidőkeret alkalmazhatósága, amelyre az Mt. szerint csak kollektív szerződés rendelkezése alapján kerülhetett sor. 2008. január 1-jétől kizárólag 6 havi munkaidőkeret engedélyezett a készenléti jellegű munkakörök esetében, ha a kollektív szerződés így rendelkezik. Megjegyzendő, hogy ezen eltérő szabály kivételével, a többi módosítás 2007. július 1-jén lép életbe, ha a parlament jóváhagyja.

A törvénymódosítás az általános, a munkáltató egyoldalú döntésével elrendelhető 2 havi munkaidőkeret helyett a 3 havi munkaidőkeret alkalmazhatóságát írja elő. A módosítás már az egymunkáltatós kollektív szerződés részére is lehetővé teszi, hogy 6 havi munkaidőkeret alkalmazzon minden munkakörben, ahelyett, hogy az éves munkaidőkeret alkalmazhatóságát csökkentenék, de leginkább eltörölné.

A törvénytervezet másodikként az ügyelet szabályait módosítja. Az ügyelet teljes egészében a munkaidő része „A heti munkaidő legmagasabb időtartama az ügyelet teljes tartamát, valamint az ügyeleten kívül elrendelt rendkívüli munkavégzés időtartamát is bele kell számítani.”

Az ügyelet, tehát maga a rendelkezésre állás, a heti munkaidő-elszámolás tekintetében minősül munkaidőnek, azonban amennyiben a munkavállaló az ügyelet alatt munkát köteles végezni, az rendkívüli munkavégzésnek minősül, ami jelenti azt is, hogy a rendes munkaidő után elrendelt ügyelet alatti rendkívüli munkavégzés időtartama nem lehet több 4 óránál, csak így tartható be a napi 12 órás munkaidő-szabály.

A továbbiakban sem az ügyelet elrendelésének maximális időtartamát, sem ellentételezését nem érinti a módosítás, azok változatlanok.

A szabályozás harmadik nagy köre: a munkáltató és a munkavállaló között létrejött legfeljebb 1 éves határozott időtartamú, írásbeli megállapodás alapján a munkavállaló heti munkaidejének 60 órára történő emelése, amelyből a plusz 12 órát kizárólag ügyelet ellátására lehet fordítani azzal, hogy a munkavállaló beosztás szerinti munkaideje és a rendkívüli munkavégzés nem haladhatja meg a napi 12 órát abban az esetben sem, ha

a munkavállaló napi munkaideje 24 óra. A megállapodás megkötésének feltétele, hogy a kollektív szerződés szerint elrendelhető ügyelet és rendkívüli munkavégzés éves legmagasabb mértéke meghaladja a 200 órát, és a munkavállalót a munkáltató megszakítás nélküli munkarendben foglalkoztassa.

A módosítás további engedményt tesz a munkáltatóknak, amikor bevezeti azt, hogy legfeljebb 1 éves időtartamra írásban megállapodjon a munkáltató és a munkavállaló abban, hogy a munkavállaló részére 300 órás rendkívüli munkavégzés rendelhető el. Ebben az esetben irreleváns, hogy miről rendelkezik a kollektív szerződés a rendkívüli munkavégzés vonatkozásában. A megállapodás megkötésének további két feltétele van, egyrészt, hogy a munkáltató rendelkezzen a munkavállalóval azonos munkakörre benyújtott, legalább 30 napos munkaerő-igénnyel, amelyet az állami foglalkoztatási szervezet eredménytelenül nyilvánított, másrészt, hogy a munkavállaló „magas szintű vagy kivételes ismereteket igénylő munkára vagy szakmára rendelkezik képesítéssel, vagy egyébként olyan kivételes tudással rendelkezik, amely a munkáltató működéséhez feltétlenül szükséges”.

Ilyen megállapodás legfeljebb egy köthető a 10, vagy annál kevesebb főt foglalkoztató munkáltatónál, a 10 főnél többet foglalkoztató munkáltatónál pedig a munkavállalók 10%-ával köthető.

A módosítás még a munkaközi szünet és a napi pihenőidő megszakítás nélküli kiadását deklarálja.

NÖVEKVŐ MUNKAIDŐ TERHEK

A VDSZ elnöksége a munka- és pihenőidőre vonatkozó szabályainak módosításáról szóló törvénytervezettel kapcsolatban is kialakította állásfoglalását.

A VDSZ elnöksége támogatja mind a készenléti jellegű munkakörre vonatkozó meghatározást és annak a kikerülését a kollektív szerződéssel rendezett éves munkaidőkeret alkalmazhatósága alól, mind az ügyelet teljes tartamának munkaidővé való tételét, mind pedig a munkaközi szünet és a napi pihenőidő megszakítás nélküli kiadását.

Az Elnökség azonban határozottan elutasítja a törvénytervezet azon szabályát, amely lehetővé teszi, hogy a munkavállaló és a munkáltató írásban megállapodhat arról, hogy a munkavállaló munkaideje heti 60 óra, amennyiben a heti 48 órán felüli rész kizárólag ügyelet ellátására fordítható. Ezzel a munkáltató kiemeli a munkavállalót az egyébként érvényes kollektív szerződés hatálya alól, amely sem a nehezen kivívott munkabéke, sem pedig az egyébként is önmagát kizsákmányoló mun-

kavállalók tekintetében nem helyes. Megjegyzendő, hogy a tervezetben nincs olyan előírás, erről csak a részletes indokolásban írnak, hogy ez a plusz 12 óra az Mt. szerinti 200, illetve kollektív szerződéssel elrendelhető 300 órás ügyeletbe és rendkívüli munkavégzésbe beleszámítana.

Az Elnökség ugyanezen okból nem támogatja a törvénytervezet azon szabályát sem, amely szerint a munkavállaló és a munkáltató írásban megállapodhat arról, hogy a munkavállaló részére egy

évesben 300 óra rendkívüli munkavégzés rendelhető el, függetlenül a kollektív szerződésben lévő rendelkezéstől.

Elutasítja az Elnökség azt a szabályt is, amely az általános 2 havi munkaidőkeret helyett a 3 havi munkaidőkeret engedélyezi, továbbá a több munkáltatóra kiterjedő kollektív szerződés rendelkezése helyett már az egy munkáltató kollektív szerződéssel is bevezethetővé teszi a 6 havi munkaidőkeret. Tiltakozik azért is, mert még mindig szerepel az Mt. hatályos szabá-

lyai között – a munkavállalói érdekképviseleti szervezetek többszöri sürgétése ellenére – a megszakítás nélküli, a többműszakos és az idénymunka tekintetében az éves munkaidőkeret. A szabályozás nemhogy ennek az eltörlése irányába mutat, hanem még továbberősíti a munkaidő-beosztásban a munkáltatói érdekek érvényre jutását.

Budapest, 2007. május 17.
VDSZ ELNÖKSÉG

szakszervezeti hírek: www.vdsz.hu

Ülésezett a Gázipari Alágazati Párbeszéd Bizottság

Új fejezet kezdődött a GÁZIPARban

A GÁPB-hez tartozó társaságok életében a jogi szétválasztással kapcsolatos szervezeti átalakítás új fejezetet nyit melynek hatása lesz az ágazati párbeszéd bizottság működésére is.

A FŐGÁZ-nál (többségében RWE tulajdon) március 1-vel megtörtént a jogi szétválasztás, az elosztói engedélyes került ki a Zrt-ből, a jogutódlással létrehozott Kft-be 720 fő került. Az anyavállalatban 480 munkavállaló maradt, gazdasági, kereskedelmi, Call-Center, informatika, HR, ügyfélszolgálati tevékenység végzésére. A szétválasztás deklaráltan nem járt létszámleépítéssel, nem nagy számban korengedményes nyugdíjba mentek. A KSZ 3 évig marad érvényben.

Az ÉGÁZ-DÉGÁZ-nál (GdF tulajdon) a 2006. december végi fúziót követően július 1-vel történik meg a szétválasztás, az elosztói engedélyes megy ki, egyúttal tevékenység átcsoportosításra és kiszervezésre is sor kerül, ami létszámcsökkenést eredményez. A számok még nem ismertek.

A DDGÁZ-nál és a KÖGÁZ-nál (E.ON tulajdon) a 2 évvel ezelőtt indított Start

II. program alapján 2007. február 1-től létrejött az EON csoport minden új vállalata. Az elosztói engedélyes tevékenység maradt az anyacégben, az összes többi tevékenység (tevékenység-csoportonként) külön-külön vállalatba került, áram és gáz együtt. Pl. a Hálózati szolgáltató Kft. áram-gáz területen 12 műszaki bázissal áram és gázszolgáltatásban lefedi az egész Dunántúlt, illetve áramszolgáltatásban a Tiszántúlt 3 megyéjét. Közös kereskedelmi, Call-Center, informatika, HR, ügyfélszolgálati tevékenység működik. A végleges létszámok még nem ismertek, az átszervezés célja a jogi szétválasztáson túl a létszám csökkenés.

A TIGÁZ-nál (Italgaz tulajdon) 2007. július 1-el tervezik a szétválasztást, 1200 fő kerül a kiszervezendő elosztói engedélyes társaságba, az anyavállalatban 600 fő marad. Pontos adatok még nincsenek.

A szociális párbeszéd bizottságok a társaságok szakmai besorolása alapján jöttek létre, a jogutódlással létrejött és megalakítandó társaságok más TEÁOR szám alá esnek.

A szakszervezetek a régi és az új cégekben is legitimek, a munkáltatói oldalnak azonban át kell tekinteni és az új struktúrákhoz képest ki kell alakítani érdekképviseleti szervezetét a további együttműködés érdekében.

A munkavállalói oldalról igénylik a bizottság tevékenységének javítását, igénylik, hogy a munkáltatói oldal adjon tájékoztatást a munkavállalókat érintő szakmai egyeztetésekről, a Gázipari Egyesülés szakszervezetének munkájáról, egyeztessen arról, milyen módon vonhatók be a szociális partnerek az ágazat jövőjét meghatározó joganyagok véleményezésébe, esetleg a lobby-tevékenységbe.

Az ülésen döntés született a májusi konferenciára meghívandók személyéről.

Az ülésen részt vett Kordás László a Társadalmi Párbeszéd Központ vezetője, aki bemutatta az ÁPB-k felügyeletével, működtetésével kapcsolatos keretszabályokat, a tevékenységet jobban segítő kapcsolat és munkamódszerbeli változásokat.

sok hatásait, a csoportos létszámleépítést. A szabályok foglalkoznak a munkavállalói csoportok védelmével, a részmunkaidővel, a határozott idő és a távmunka kérdésével, a fiatalok és nők védelmével, valamint a munkaerő kölcsönzés körüli gondokkal.

Valamennyi munkaviszonyra vonatkozó általános szabály közé tartozik a tájékoztatási kötelezettség, vagy a munkaidő, a kollektív jogok közé pedig EÜT, a tájékoztatás és a konzultáció. A közösségi munkajog jellegzetessége 2007-ben, hogy csak és kizárólag a munkaviszony szabályozására irányul. Hangsúlyos a munkavállalói jogok védelme, de fókuszba került az atipikus munkaviszonyok közötti sérülékeny munkavállalói csoportok érdekvédelme.

A konferencián szóba került a foglalkoztatáspolitikai koordináció. Nemzeti szinten Nemzeti Akcióterv készült, a munkajogi tárca 3 évre szóló (2005-2007) akciótervet dolgozott ki, ezt évente felül kell vizsgálni.

Konferencia a gázpiacról és a gázipar helyzetéről

A Gázipari Alágazati Párbeszéd Bizottság 2007. május 22-én rendezte meg a Gázipari konferenciát Budapesten, amelynek fő témakörei a gázipar jelenlegi helyzete és a várható változások voltak.

A konferencián a gázszolgáltató vállalatok vezetői, a Magyar Gázipari Egyesülés vezetője (munkáltatói oldal); a Gázipari Szakszervezetek Szövetség vezetői, a helyi szakszervezetek és ÜT-k tisztségviselői (munkavállalói oldal) képviseltették magukat összesen ötven szakemberrel.

Gyulavári Tamás, az ELTE ÁJK, Munkajogi Tanszékének adjunktusa előadásának témája a "Zöld Könyv a munkajog jövőjéről" címmel több kérdést is megfogalmazott. Így például azt, hogy mit tesz az unió a foglalkoztatáspolitikai területén? Bevezetőjében ismertette a foglalkoztatás területén alkalmazott unió-s eszközöket: a közösségi jogalkotást, a munkajogi irányelveket, a foglalkoztatáspolitikai koordinációt,

amely 1997 óta működik és befolyásolja a nemzeti foglalkoztatáspolitikát, valamint a strukturális alapok felhasználását. A közösségi jogalkotásnak több területe van. Ilyenek a kifejezetten munkajogi irányelvek, mint például a diszkrimináció tilalma, a munkaerő áramlás és mobilitás. A közösségi jog irányelveit minden tagállamnak kötelezően át kell venni a nemzeti jogba.

Az előadó arra is kitért, hogy milyen munkajogi irányelvek születtek az elmúlt 30 évben. Olyan speciális szabályokat alkotnak, amelyek képesek kezelni a munkajogi válsághelyzeteket, például a vállalatok átstrukturálása idején. Például a fizetés-képtelenséget, a jogutódlást, azaz a munkáltató személyében bekövetkezett változást,

II. évfolyam.

Budapest, 1907 június 1.

11. szám.

A VEGYÉSZETI MUNKÁS

A VEGYÉSZETI IPARBAN DOLGOZÓ MUNKÁSOK ÉS MUNKÁSNŐK ÉRDEKEIT KÉPVISELŐ KÖZGAZDASÁGI LAP.
A VEGYÉSZETI MUNKÁSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár: Egy évre 2 kor. 40 fillér.
Egyes szám ára: 10 fillér.
Tagok díjlanul kapják.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.
Felelős szerkesztő: **Kovács Ferenc.**
Kiadja: **A lapbizottság.**

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, IX. ker., Tűzoltó-utca 66/68.
Telefon 86—25.

Az első évi közgyűlés.

Egyéves nehéz, fáradságos munka után összeült a vegyészeti munkásság tanácskoznia. A fiatal, de élet-erős szövetség tanácskozásából csak azt következtethetjük, hogy nem volt hiábavaló az a munka, melyet végeztünk. Különbön beszéljen a tudósítás:

A magyarországi vegyészeti munkások országos szövetsége f. hó 19-én és 20-án tartotta meg első rendes évi küldött-közgyűlését, melyen a magyarországi szaktanács részéről *Rády Sándor elvtárs, az osztrák vegyészeti, papír- és gummigyári munkások szövetsége részéről pedig Auer Ferenc (Bécs) és Langhaus Jakab (Bécs) elvtársak* voltak jelen, továbbá 54 küldött.

A tanácskozások vezetésére *Kovács Ferenc* titkár indítványára *Györi Mihály* elnöknek, *Tóth János* és *Blaha János* jegyzőknek választották meg. Elnök megnyitja az ülést, mire a napirend a következőkben lett megállapítva:

1. A szövetség működéséről szóló jelentés. 2. Titkári jelentés. 3. Pénztári jelentés. 4. Szaklap-ügyek. 5. Indítványok. A napirend megállapítása után egy öttagú jelölő-bizottság választott meg, melybe kiküldettek: *Varga Imre, Tóth János, Csincsa János, Hegedűs Péter* és *Teisz Farkas* szaktársak, mire elnök *Rády elvtársnak* adja át a szót, ki a közgyűlést a magyarországi szaktanács nevében üdvözlő és felszólítja a küldötteket, hogy a munkásság szolidaritása alapján ők is támogassák minden erejükkel az összmunkásságot, mert a mai reakciós kormány alatt nagy küzdelmeknek nézünk elébe, melyekből győzedelmesen kell, hogy kikerüljünk.

Utána *Auer Ferenc* elvtárs (Bécs) átadja a bécsi testvérszövetség üdvözlését, amidőn egyúttal rámutat az osztrák szövetség rohamos fejlődésére és kívánja, hogy a magyar testvérszövetség is mihamarabb érjen el oda, hova az osztrák testvérek 6 évi működésük után elérték, a 20.000-en felüli taglétszámhoz.

Langhaus Jakab elvtárs (Bécs) vázolja az osztrák vegyészeti munkások szövetségének keletkezését és a fokozatos előhaladást a szervezkedésnél, miután a közgyűlésnek sikeres működést kíván.

Utána még a vidéki helyi csoportok kiküldöttei tesznek jelentést, nevezetesen: *Bálint Gergely* elvtárs (Pozsony), *Koch Ferenc* elvtárs (Ligetfalu), *Pilarik elvtárs* (Budapest, X. kerület) és *Kunner* elvtárs (Erzsébetfalva).

Kezdődik a napirend tárgyalása. Az első és második pont előadója *Kovács Ferenc* titkár. „Összejöttünk — úgymond — hogy beszámoljunk. Beszámolunk első évi működésünkről. És bátran állhatunk elő, tisztelt küldöttek, mert a mi beszámolóink csak azt igazolja, hogy az első esztendőben, abban az esztendőben, melyben a legreakciósabb „nemzeti demokrata”

kormány a munkásegyletek ellen irtó hadjáratot indított, melyben egyleteket felfüggesztett, egyesületeket feloszlaltot, derekas szervezési munkát végeztünk. Ma egy éve alakultunk meg csak meg és most már 2173 tagot számlálunk. Mint fiatal szervezet kezdtük működésünket és önök már egy félévi működésünk után feyvert követeltek. És mi kezükbe adtuk a szakszaklapot, mely hatalmasabb harci eszközünk minden másnál.

De midőn ilyen eredményekről számolunk be, midőn bejelentettük önöknek, hogy derekasan dolgoztunk akkor ez még nem jelenti azt, hogy nem kell már dolgoznunk, hanem ellenkezőleg, törekedjünk arra, hogy várunkat még hatalmasabbá tegyük és letöröljük a nyomor által sajtolt keserű könyveket“.

A tetszéssel fogadott jelentés után *Wunder Béla* elvtárs részletesen ismerteti a pénztári kimutatás egyes tételeit, melyeket már a szaklapban közzétettünk. Különösen kiemeli a nagy kiadásokat, melyek szerint a szövetség szaklapra 889 kor. 52 fillért, agitációra 199 kor. 50 fillért, rendkívüli segélyre 85 kor. és 180 kor. munkanélküli segélyt fizetett ki. Az összes bevétel 5618 kor. 46 fillér, az összes kiadás 5160 kor. 13 fillér, a készpénz 1907. május 1-én 458 kor. 33 fillér volt.

Kunner elvtársnak az ellenőrző bizottság részéről tett jelentése után, hogy az ügykezelést rendben találták, az összes jelentéseket egyhangulag tudomásul vették és a felmentvényt megadták.

Azután a jelölő bizottság előterjeszti az új vezetőség névsorát, melyet a közgyűlés változatlanul elfogadott. E szerint beválasztották a következő szaktársak: Elnökök: *Kovalovszky Pál* és *Györi Mihály*. Elnök-helyettes: *Seidner József*. Pénztárosok: *Weisz Farkas* és *Cseke János*. Ellenőrök: *Kollmann József Kápuszta* *András* és *Koch Ferenc*. Titkár: *Kovács Ferenc*. Jegyzők: *Varga Imre, Pilarik György* és *Blaha János*. Választmányi tagok: *Kovács János, Varga János, Pérmegi János, Tóth János, Csincsa János, Bali Sándor, Simon János, Morafesik András, Szabó Gyula, Galamb Ferenc, Varga Imre, Goldner Adolf, Németh István* és *Kulima János*. Póttagok: *Kiszela Károly, Oliká János, Zsolnai István, Kovács János, Nagelreiter József* és *Néma Sándor*. Ezzel az ülést folyó hó 20-ig felfüggesztették.

A második nap a napirend 4. pontjának tárgyalásával veszi kezdetét, a szaklapügyekkel. *Kovács Ferenc* elvtárs kimerítő jelentést tesz a szaklap ténykedéséről, azután javasolja, hogy az ezental postán küldessék szót. Efelett hosszabb vita keletkezett, melyben a küldöttek zöme résztvett. Ezen vita során *Auer Ferenc* elvtárs (Bécs) is felszólalt és az e térerén tett szomorú tapasztalataira hivatkozva, tanácsolja, hogy ne vezettessék be a postai szétküldés. A közgyűlés a

napirend 4. pontjánál elhatározza, hogy csak a tétőfedőknek küldi postán a lapot, kik ezért laponként 2 fillér külön járulékot fizetnek a többi tagoknak a bizalmiférfiak útján. A lapért a tagok ezentul sem fizetnek külön járulékot, továbbá azt, hogy a tét szakársak részére a tét nyelvű pártajót fogják járni és az alapszabályokat is kiadják tót nyelven.

Következett az indítványok tárgyalása. A közgyűlésre a következő indítványok érkeztek be:

1. A kisebb tehetségű férfitagok részére határozassék meg egy II. osztályú járulék.

Bálint Gergely (Pozsony).

2. A közgyűlés keressen módot arra, hogy egy befizetési osztályt létesítsen, mely a kisebb keresettel bíró tagoknak is lehetővé teszi a szervezetbe való belépést.

Koch Ferenc (Ligetfalu).

Ezen indítványokat a közgyűlés különböző okokból elvetette.

3. Indíttassék a tét ajku tagok részére egy tót nyelvű szaklap, vagy pedig fizetessék elő azok részére egy ilyen nyelvű pártlap.

Bálint Gergely (Pozsony).

A közgyűlés elhatározza, hogy egy tót nyelvű pártlapot fizetnek elő.

4. Az ügykezelési szabályzat és alapszabályok adassanak ki tót nyelven is.

Koch Ferenc (Ligetfalu).

Elfogadtatott.

5. A szaklap adassék ki 16 oldal terjedelemben (8 magyar, 8 német oldal.)

Pilarik György (Budapest).

Nem fogadtatott el.

6. Fizessenek a tagok a szaklap alapjára havonként 10 fillér különjárulékot.

Zsolnai István (Budapest).

Nem lett elfogadva.

7. Kötessék meg a kölcsönösségi szerződés az osztrák és németországi szövetségekkel.

Koch Ferenc (Ligetfalu).

Elfogadtatott.

Az indítványok tárgyalása után elnök a közgyűlést lelkes hangulat közt bezárja.

A közgyűlés hangulatából bátran következtethetjük, hogy a vegyészeti munkások országos szövetsége taglétszámban erősödve, be fogja tölteni a magyarországi szervezetek közt azt a helyet, melyet betölteni hivatva van.

Hogy ezt elérhessük, nem szabad nézni, ki a vezér, ki a közkatona, hanem egy test, egy vér, kell felvenni a harcot azokkal, kik elnyomói a munkásnépek.

Rajta hát, szervekedjünk, cselekedjünk, saját hasznunkra fog válni.

A magyarországi szakszervezetek 1906-ban.

A magyarországi szervezett munkásság megünnepleni azt az ünnepélyes ténnyt, hogy szervezeteinek taglétszáma túlhaladta az *egyszázötvenezretet*. A nemzeti „demokrata” kormány, a hatóságok és a munkáltatók irtóháborúja a munkásszervezetek ellen meghozta a maga természetes eredményét: a szervezett ipari munkásság száma 1906-ban majdnem megkétszereződött. Ily óriási haladást egyetlen ország sem

tud felmutatni, de nincs ország, amelyben a munkásság annyi provokációnak és annyi üldözésnek volna kitéve, mint Magyarországon. Az osztályuralom kitévései sehol sem oly leplezetlenek és kihívóak, mint nálunk, és ezért a munkásság harci kedve is fokozottabb, mint másutt.

Ha a kormány nem volna vak, akkor látná azt, hogy rombolási munkájával sem az államnak, sem a munkáltatóknak nem használt, hanem ellenkezően, ártott. A bányamunkások egy része szabad szervezetekbe tömörül, a másik része pedig olyan országokba vándorol, ahol a munkást megbecsülik.

A Szakszervezeti Értesítő január havi számában kimutatta, hogy az ipari munkások szaklapjainak példányszáma 146,000, a földmunkások szövetségének taglétszáma pedig megközelíti a 48.000. Ezt a két számot összefoglalva, bátran mondhatnánk, hogy Magyarországon közel kétszáz ezer szervezett munkás van.

Az idén a hatodik kimutatás jelenik meg szakszervezeti mozgalmunkról. Első kimutatásunk 1901-ről szól. Ekkor tízezer tagja volt a magyarországi szakszervezeteknek. A haladás innentől kezdve rohamos. 1902-ben 52,72%, 1903-ban 169,90%, 1904-ben 29,25%, 1905-ben 33,86% és 1906-ban 81,71%-kal emelkedett az ipari munkások szakszervezeteinek taglétszáma.

Ami szakszervezeteink benső működését illeti, meg kell említenünk, hogy ezen a téren is bátran megállják helyüket és sok tekintetben többet áldoznak kulturális célra, mint a külföldi szakszervezetek. Így például csupán az országos központok és a budapesti szakosztályok a múlt évben nyolevanötezer koronát fizettek ki magánhelyiségek fenntartására. A magánhelyiségekben olvasnak és tanulnak a munkások és ezeknek a magánhelyiségeknek köszönhető, hogy a szakszervezeti tagok fokozatosan leszoknak a koreszmázásról.

Szaklapokra, könyvekre és oktatásra a szakszervezetek 1906-ban 174.592 koronát fordítottak. A budapesti önálló szakszervezetek és szakosztályok könyvtáraiban 1906 december 31-én 20.888 magyar, 9725 német és 163 egyébnyelvű tudományos és szépirodalmi könyv volt, vagyis csupán budapesti szervezeteink összesen 30.776 kötet könyvvel rendelkeznek. És a fődolog, hogy a tagok könyvtáraikat rendkívüli módon veszik igénybe. A könyvtárakok sohasem panaszkodnak a kevés munka miatt, hanem ellenkezően, évről-évre több a dolguk és nagyobb azok száma, kik állandóan könyveket olvasnak.

Munkánélküli, utas- és rendkívüli segélyek ügyében szintén szép emelkedést konstatálhatunk. Mindamelllett, hogy az építészszakmák egyesületei nem fizetnek munkánélküli segélyt és a kizárt vagy sztrájkoló munkások nem segíyezhetők az egyesületek részéről, 1904-ben 161 ezer, 1905-ben 215 ezer és 1906-ban 140 ezer koronával segíyeztek a munkánélküli tagokat.

Ezek az adatok szakszervezeteink belső erősödése mellett tanuskodnak és egyszersmind azt is mutatják, hogy a munkások saját erejükből egyszerű intézményeket képesek alkotni.

1906-ban ismét lázas munka folyt a vidéki szakszervezetek alakítása érdekében. Az eredménye ennek a munkának az, hogy az országos szövetségeink a múlt évben nem kevesebb mint 864 szakszervezetet alakítottak. De még nagyobb eredménnyel számolhatnánk be, ha a belügyminiszter és a vidéki hatóságok nem akadályozták volna a csoportok alakítását. A 864 szakszervezet közül a földmunkások szövetsége maga 463-at alakított. 1906 december 31-én összesen 25 országos szövetség működött 1625 szakszervezettel. Itt természetesen csak a szakszervezeti tanács kötelékéhez tartozó modern szövetségekről és szakszervezeteikről esik szó. Változások annyiban történtek, hogy a kőfaragók országos egyesülete az építőmunkások szövetségéhez csatlakozott. A földmunkások, magántisztviselők, vasuti és vegyészeti munkások szövetségei pedig 1906-ban kezdtek működésüket és az idén először szerepelnek kimutatásunkban. A 25 országos szövetségen kívül 13 önálló helyi egyesület működött. A helyi egyesületek közül csupán a kávésegédek egyesülete alakult 1906-ban, ellenben országos szövetségekhez csatlakoztak a női konfekciósok, a szobrászok, szücsök, sapkások és szatmári ácsok egyesületei. A baranyaszabolcsi bányászok egyesületét feloszlatta a belügyminiszter, a pipakészítők egyesülete pedig beszüntette működését.

SZEMLE.

84 képviselő. Az osztrák munkásság a szociáldemokrata összmunkásságnak nagy meglepetést okozott. A legutóbbi képviselőválasztásnál 84 szociáldemokrata képviselőt választottak. 84 derék, vitéz, bátor képviselőjét a munkásság ügyének, kik mindenkor leplezetlenül sikra fognak szállani az emberi jogokért. Már a május 14-iki főválasztásánál 61 elvtárs lett megválasztva, a pótválasztásokon 23.

Az osztrák munkásság ezáltal megmutatta, hogy politikailag elég érett, hogy jogaival élhessen. Most rajtunk a sor. Mi közvetlenül a döntő ütközet előtt állunk az általános választójogért. A kormány annak idején kötelezettséget vállalt, hogy az általános választójogot megvalósítja. De éppen a kormány iparkodik annak megvalósítását elhuzni, mert akkor le kell köszönnie.

Az osztrák választások eredménye sem fog küzdelmünkre nézve hatástalan maradni. Mert a kormány most még inkább arra fog törekedni, hogy a választójogot korlátozza.

Talán még azt is el fogjuk érni, hogy a beválasztott osztrák elvtársainknak kell majd küzdeniök azért, hogy az „alkotmányos” Magyarországra a választójogot megvalósítsák.

De nekünk sem szabad visszamaradnunk. Nekünk is ki kell vennünk a magunk részét a küzdelemből. Minden elvtárs tartsa kötelességének az általános választójog eszméjét terjeszteni és minden indifferens munkást felvilágosítani, de főleg pártunk napilapját, a „Népszavát” terjeszteni, mely ebben a küzdelemben leghatásosabb fegyverünk, hogy mi is ki tudjuk vivni az általános választójogot és ha kiküzdöttük, úgy bírjunk vele élni, mint osztrák testvéreink.

Ki a nyomor okozója? A munkásember nem képes felfogni, hogy miért kell neki nyomorogni? Nem látja a saját szemétől, ki az ő elnyomója, sanyargatója és mért nincsen a szegény embernek kenyere. Pedig tudhatná, hogy a nyomor és szenvedésnek, mely neki osztályrésztül jutott, senki más, mint önönmaga az előidézője.

Íme, itt egy példa, egy világos tétel. Az „Apolló” kőolajfinomítógyár részvénytársaság az idei mérlegében 5.000.000 koronás részvénytőke befektetéssel az 1906—7. évben 1.363.287,95 fillér, szóval egymillióháromszázhatvanháromezerkétszáznyolcvanhét korona és kilencvenöt fillér nyereséget mutat ki.

Hozzá kell fűznünk még azt is, hogy ez a gyár 2 koronás napszámot fizet egészen 3 koronáig, de a 2 koronás a legtöbb.

Megölhet-e egy szegény munkásember a mai lakás- és élelmiszeruzsora mellett 2 koronából? A felelet erre csak az lehet, hogy nem!

De a ridég tőkés mindezzel nem törődik, csak a kassza teljen.

Ti munkátestvéreim, csak vártok — vártok, míg a sült galamb a szátokba nem repül.

Különösen Pozsonyban most a nagy lakás manipuláció oly arányokat ölt, hogy minden eddigi istálló és kocsiszin lakásnak van kiadva.

Ilyen viszonyok közt élnek Pozsonyban az „Apolló” gyár munkásai akkor, midőn másfélmillió nyereséget mutat ki az igazgatóság.

Na munkátestvérem, tudod, ki a nyomor okozója? Ki végett kell neked éhezned, szenvedned és családotnak nyomorogni?

Ha még ezek után sem tudjátok, mit kell csinálnotok, akkor megérdemlitek sorsotokat.

tesen csak a szakszervezeti tanács kötelékéhez tartozó modern szövetségekről és szakszervezeteikről esik szó. Változások annyiban történtek, hogy a kőfaragók országos egyesülete az építőmunkások szövetségéhez csatlakozott. A földmunkások, magántisztviselők, vasuti és vegyészeti munkások szövetségei pedig 1906-ban kezdtek működésüket és az idén először szerepelnek kimutatásunkban. A 25 országos szövetségen kívül 13 önálló helyi egyesület működött. A helyi egyesületek közül csupán a kávésegédek egyesülete alakult 1906-ban, ellenben országos szövetségekhez csatlakoztak a női konfekciósok, a szobrászok, szücsök, sapkások és szatmári ácsok egyesületei. A baranyaszabolcsi bányászok egyesületét feloszlatta a belügyminiszter, a pipakészítők egyesülete pedig beszüntette működését.

A 25 országos szövetségnek és 13 helyi egyesületnek 1906 december 31-én 147.829 férfi és 5503 női tagja, vagyis összesen 153.332 tagja volt. Ha ebből a számból levonjuk a földmunkások szövetségének 24.000 tagját, akkor az ipari munkások szakszervezeteinek taglétszáma 129.332 marad, ami az 1905. évi (71.173) létszámmal képest 58.159, vagyis 81,71 százalék taglétszámemelkedést mutat. A földmunkásokkal együtt 115,43 százalékkal emelkedett a múlt évben a szervezett munkások száma.

A 153.332 szervezett munkás közül Budapestre 57.293 és vidékre 96.039 esik.

Az országos szövetségek közül a földmunkásokon kívül kettő huszezer tagnál többet számlál, kettő meg elhagyta a tizezret. Az építőmunkások szövetsége taglétszámban a legerősebb, 1906 december 31-én 24.757 igényjogos tagja volt, utána jön a vas- és fémmunkások szövetsége 21.057 taggal, a vasuti munkások szövetsége 16.401 és a famunkások szövetsége 14.637 taggal. Jelentékeny taglétszáma van ezenkívül a könyvnyomdászok országos szakszervezetének, a cipészek, ácsok, molnárok, malommunkások és szabómunkások szövetségeinek.

Szakszervezeteink bevétele 1906-ban több mint egy fél millió koronával emelkedett. 1905-ben 1.131.987 kor. 33 fill., 1906-ban pedig 1.680.059,12 kor. volt a bevétel. Ezzel szemben a kiadás is tetemesen emelkedett, mert míg 1905-beu 878.367,10 korona volt a kiadás, addig a kiadások összege 1906-ban már 1.330.308,81 koronára emelkedett, vagyis a kiadási többlet 451.841,71 korona volt. A bevételi összeget megosztva a szervezett ipari munkások taglétszámával, meg tudjuk, hogy egy-egy tag átlag 13 korona 07 fill. járulékot fizetett.

Jelentésünk végére értünk. Kimutatásaink sokatmondó számai azt az óriási munkát mutatják, melyet elvtársaink szervezeteik érdekében kifejtettek. Fáradságuk és áldozatkészségük meghozta a maga gyümölcsseit. Egyszázötvenre emelkedett Magyarországon azok száma, kik bátran küzdenek az emberies megélhetésért és politikai jogokért.

A hatalom érzi, hogy az osztálytudatosak tábora megnövekedett, de ahelyett, hogy számolna vele, ahelyett, hogy a korszellemmel lépést tartana, középkori eszközökkel akarja a haladást feltartóztatni. Óriási harcok várnak elvtársainkra, de meg vagyunk győződve róla, hogy ezek a harcok, úgy mint a múltban, a jövőben is csak még jobban erősíteni és edzeni fogja a szervezett munkásság tábort.

Szaktársak!

Mindenütt, ahol megfordultok, agitáljátok a „Népszava” érdekében!

SZAKTUDOMÁNY.

A levegő.

A levegő iz- és szagnélküli gáznemű anyag, mely földünket burokként veszi körül. Tulajdonképpen két gáznemű elemi anyag keveréke. Térfogat szerint a levegő $\frac{1}{5}$ -része oxigén, $\frac{4}{5}$ -része pedig nitrogéngázból áll. Ezen fő alkotó részekén kívül mindig található a levegőben csekély mennyiségű vízgőz, argongáz és szénsav. Egyes helyeken továbbá szennyezve lehet a levegő kisebb-nagyobb mértékben az ott fejlődő gázoktól. Az oxigén és nitrogén arányát egyformának találták az egész földön, ahol csak megkelemeztek a levegőt. Ugyanaz a mély helyeken fekvő levegő összetétele, mint a hegyi levegőé, csak hogy az utóbbi ritkább. Az oxigéngáz a levegőnek az az alkotó része, mely ránk nézve rendkívül fontos, mely nélkül nem tudnánk élni. Az oxigén táplálja az égést, mely nem más, mint az eléggé anyagban levő elemeknek egyesülése az oxigénnel. Az életfolyamat is egy égés, csak lassabb mint az, mely láng kíséretében megy végbe. A bevett tápláló anyagok a vérbe jutnak és azzal a tüdőbe kerülve, ott a levegő oxigénjével egyesülnek, elemeik tehát elégnak és ezenközben termelődik az az erő, mely az életet fentartja. A $\frac{1}{5}$ -részben jelenlevő nitrogéngáznak közömbös volta miatt nincs különösebb szerepe, mintegy higitóképpen működik és lassítja az égésfolyamatokat, melyek tiszta oxigéngázban igen gyorsan folynának le.

Tiszta oxigéngáz belehelve erősen élénkíti az életfolyamatot. Ez ember sokkal üdőbbnek érzi magát, munkakedve és étvágya fokozódik. Az égés tiszta oxigénben óriási hevességgel megy végbe. A már kialudni készülő parázs oxigénbe mártva rögtön lángra lobban s az oxigénbe mártott izzó vasforgács igen élénk fény kíséretében hámosan rozsdává ég el. A nitrogén közömbös gáz, melynek különösebb élettani hatása nincs. Ujabban a levegő nitrogénjét is tudják értékesíteni a kémiai iparban. Lehetséges a levegő nitrogénjét elektromos uton salétromsav készítésére felhasználni.

Sohasem hiányzó része a levegőnek a vízgőz. Mennyisége az időjárás, valamint a hely földrajzi fekvése szerint változó, átlag $1\frac{1}{2}\%$ -nyi mennyiségben van jelen. Meleg levegő több vízgőzt képes magában tartani, mint a hideg; azért, ha a vízgőzzel telített meleg levegő lehül, a vízgőz egyrésze köd, harmat vagy eső alakjában kiválik.

Ujabban felfedezett alkotórésze a levegőnek az argongáz. Végtelenül közömbös anyag, mely más anyagokkal kémiai hatásokba nem lép. Körülbelül $1\frac{1}{2}\%$ -nyi mennyiségben van jelen.

Igen csekély mennyiségben, de mindig jelenlévő alkotórésze a levegőnek a szénsav, mely a szénnek elége folytán keletkezik és nem egyéb, mint 12 sulyrész szén és 32 sulyrész oxigén gázalaku vegyülete. 10.000-rész levegőben rendszeren 4-rész szénsav van. A levegőbe az égési és rothadási folyamatok, továbbá az állatok lélegzése folytán kerül.

Ennek megfelelőleg olyan zárt helyiségekben, hol sok ember tartózkodik, a szénsav megszorodik és a levegő egészségtelen lesz. Nem annyira a szénsavnak tulajdonítják ezt az egészségtelen hatást, mint inkább az egyidejűleg fejlődő, még kellően nem tanulmányozott bomlási termékeknek. Maga a szénsav nem mérges és tisztán belélegzelve nem a szénsav, hanem az oxigén hiánya okozza a fulladást.

Ezek az alkotórészekén kívül egyes helyeken helyi jellegű szennyezés fordul elő. Nagy városokban,

ahol sok gyár dolgozik, sokat fűtenek, mindig kimutatható a levegőben kéndioxidgáz, az a gáz, melynek csipős szagát akkor érezzük, mikor kőnesgyufát gyújtunk meg. Oly helyeken, hol rothadás megy végbe, záptojásszagú kénhidrogéngáz jut a levegőbe. A szén elégekor, kivált ha kevés a levegő, képződhetik a széngáz, mely 12-rész szén és 16-rész oxigén gázalaku vegyülete. Rendkívül mérges gáz, szaga nincs. Van a levegőben némelykor ózon is. Jelenléte ennek a kedves gáznak ugyan nincs szigorúan bebizonyítva. Nem egyéb, mint az oxigéngáz egy módosulata, mely villámláskor képződhetik a levegőben. Egyes fürdőhelyeken — a tulajdonosok állítása szerint — ózondus a levegő. Szerencsére nincs így, amit nem nagyon sajnálhatunk, ha elgondoljuk, hogy oly levegőben, melynek $\frac{1}{2000}$ -ed része ózon, a házinyul hamarosan megdöglik. Valószínű, hogy az ember se lenne egészségesebb az ózondus levegőtől. A közönség a fenyőfák jó illatát nézi ózonnak, pedig ez messze áll az ózontól.

A levegő egész földünket körülveszi, körülbelül 100 kilométer vastagságban. Ez a szám azonban nagyon hozzávetőleges. Léghajón 10 kilométeren felüli magasságba sikerült jutni, alig magasabbra, mint a legnagyobb hegyek érnek és itt már oly ritka a levegő, hogy a benne való rövid tartózkodás is életveszélyes.

EGYESÜLETI HIREK.

A szövetség címe: Magyarországi vegyészeti munkások szövetsége.

Központ: Budapest, IX. ker., Tüzoltó-utca 66/68. szám, magánhelyiség.

Helyicsoportok:

IX. ker., Soroksári-ut 108. sz., Fekete-féle vendéglő. — Ligetfalú (Pozsony-m.) II. C. Rudolf-féle vendéglő. — Erzsébetfalva: Károlyi-féle vendéglő. Török Flóris-utca 27. — IX. ker.: Külső kerepesi-ut 39. Kolbinger-féle vendéglő. Gyula: Általános munkásképző helyiségében. Pozsony, Malomliget-ut 2. szám, Drobeck-féle vendéglő.

A központi választmány június hó 7-én, este 7 órakor vezetőségi ülést tart. Pontos megjelenést kér az elnökség.

A X. ker. csoport vezetősége határozata folytán minden szombat este 5—8-ig és vasárnap d. e. 9—12-ig tartja hivatalos óráit.

Ugyanakkor lehet beiratkozni és a könyvtárt igénybe venni. Az elnökség.

Ligetfalú. Figyelem, szaktársak! A csoport-vezetőség határozata folytán minden hó első hétfőjén választmányi ülést, utána következő szombaton taggyűlést tartunk.

Befizetni, beiratkozni és a könyvtárt használatba venni minden szombaton este 4—6 óráig lehet. Koch F., elnök.

A pozsonyi helyicsoport vezetősége Krobasinczki elvtársat (Duna-u. 48. sz., Munkásotthon) biza meg az utassegély kifizetésére.

Továbbá felhívja a tagokat, hogy befizetéseket és beiratásokat minden szombaton este 6—8 óráig eszközölj.

Vasárnap estenként 6—9 óráig összejövetel és oktatás tartatik.

Tetőfedők minden vasárnap d. e. 9 órakor a központban jönnek össze.

Kizárás. A központi vezetőség kizárta a tagok sorából *Wenig Sándort*, mert jogosulatlanul rendkívüli segélyt vett fel és így a szövetséget tudatosan megkárosította.

Alakul a kompromisszum Dorogon

Alapvetően bérköveteléseiknek adtak nyomtatékot a dorogiai azzal, hogy munkásgyűlést tartottak. A Veolia csoporthoz tartozó, francia érdekeltségű cég, a veszélyes hulladékok megsemmisítésével, ártalmatlanításával foglalkozó Onyx Magyarország Kft. vezetői csakúgy, mint általában a munkaadók, nem szívesen nyúlnak a zsebükbe. Még akkor sem, ha tehetnék.

Május 31-én a dolgozók nyolcvan százaléka döntött úgy, hogy részt vesz azon a munkásgyűlésen, amelyen azt demonstrálták, hogy szeretnék, ha komolyan venné őket a munkáltatójuk. Győri Imre, szb titkár tájékoztatta a dolgozókat a fejleményekről, amelyre azonnal reagálhatott Lágler Katalin, a cég ügyvezető igazgatója is. A management ugyanis 5 százalék béremelést ajánlott, a kért 12 százalékkal szemben.

A béremelés mértékét már csak azért is indokoltan tartotta a szakszervezet, mert a térség egykor jól fizető cége most e téren leszakadt a környék más foglalkoztatóihoz képest és az elmúlt években az Onyx dolgozóinak bére jelentősen veszített vásárlóértékéből. Annak ellenére, hogy a cég elismerten komoly profitot termel. Erre hívta fel a figyelmet a munkásgyűlésen a VDSZ-t képviselő Székely Tamás. Az alelnök a Heti Világgazdaságban megjelent top 500-as listára hivatkozva tájékoztathatta az egybegyűlteket arról, hogy 2005-ben – és azóta a helyzet nem sokat változott – munkáltatójuk a 976 millió forintos

Dorogon sikerült

A munkásgyűlés, amelyen a dolgozók felhatalmazást adtak a sztrájkbizottság megszervezéséhez, végül megtette hatását. A tárgyalások tovább folytatódtak. A menedzsmenttel való egyezkedésben a helyi szakszervezet segítségére volt a VDSZ, hiszen az alelnök, Székely Tamás képviselte a dolgozókat egészen a bérmegállapodásig folytatott tárgyalásokon.

Végül, június 12-én a VDSZ Gyógyszeripari Égetőmű Szakszervezet bizottsága, valamint az ONYX Magyarország Kft. vállalatvezetése között megszületett a 2007 évre szóló bérmegállapodás. Ennek értelmében az alpbér és a primum – visszamenőleg az év elejétől – 8 százalékkal növekszik. A tárgyalások során megállapodtak a béren kívüli juttatásokban is. A cafeteria rendszerben kapott juttatás 217.500 forintról, 250.000-re emelkedett évente, dolgozónként.

adózott nyereségével a hazai cégek közül a 230. helyen állt. A cég ugyan elvégzett egy jelentősebb korszerűsítést, de tulajdonosainak még így is van mit a tejbe aprítaniuk és vállalkozásuk prosperitását egy viszonylag tisztességes béremelés se ingatná meg.

Jóllehet a tárgyalások még nem fejeződtek be, a management 8,5 százalékos béremeléssel hajlandóan mutatkozott a kompromisszumra, amely – ha ezt a mértéket alpbéresítve kapják meg a dolgozók – az érdekképviselő számára is megfontolandónak számít.

Közösen keresik az alternatívákat

Május közepén alakult meg és tartotta alakuló ülését az Országos Érdekegyeztető Tanács (OÉT) ad hoc bizottsága, amelyet a munkavállalók, a munkáltatók és a kormányzati oldal közösen hoztak létre. A bizottságot Herczog László, a Szociális és Munkaügyi Minisztérium szakállamtitkára hívta össze. A testületbe delegált tagok személyéről is döntöttek. A munkavállalói oldalt a szakszervezetek elnökei, a munkáltatói oldalt pedig

az érdekképviselői szervezetek vezetői reprezentálják, míg a kormányzat miniszteri szinten képviselteti magát az ad hoc bizottságban.

A kormányzati oldal nyitott minden olyan elképzelésre és javaslatra, amelyek segítik az adó- és járulékkonstrukciók versenyképességének megtartását – mondta a szakállamtitkár. Az ad hoc bizottság feladata, hogy megkeressék azokat a kormány által tervezettől eltérő eszközöket és lehetőségeket, amelyekkel el lehet érni a konvergencia-

program céljait. A jövő évi szabályokon változtatni már nem lehet, de a testület célja 2008-tól olyan javaslatok kidolgozása, amelyek hatékonyabban segítik az adó- és járulékszabályok betartását, valamint a feketegazdaság elleni fellépést. A bizottság munkamódszere nem más, mint, hogy az érdekképviselők felvázolják a problémákat, és olyan megoldásokat keresnek, amelyek mindhármon oldalnak egyaránt megfelelnek.

Lányok, asszonyok egymás közt

Reggel bemutatkozóval indult az ismerkedés. Gyufagyújtás módszerével, játékosan, kinek meddig ég a gyufaszála, addig beszélhet. Volt, akinek sajnos a meggyújtás pillanatában el is aludt, épphogy a nevét el tudta mondani, derültséget váltva ki ezzel a többiekből.

E rövid előzményt követően csapatokat alakítottunk, és megpróbáltuk megfogalmazni, miért is van szükség erre az alkalomra, és mit szeretnénk kapni ettől a három naptól, amelyet a VDSZ nőtagozata szervezett?

Elsőként a negatív dolgok és hatások leírása következett. Sokan panaszkodtak, hogy a munkahelyen nem igen szeretik, ha a dolgozókat el kell engedni, ilyen továbbképzésekre. Nagyobb hangsúlyt kellene fektetni, a kisebb alapszervezetekre, több tájékoztatást kellene nyújtani feléjük. Rendszeres kiadványok-kal bővíteni ismereteiket.

Következett egy újabb játékos feladat. Mindenki szimpátia alapján, ki kellett válasszon egy számára ismeretlen embert, és külön vonulva párban, egymást beszélgetve, meg kellett tudniuk egymásról, amit csak lehetett.

Például azt, hogy hol dolgozik, mióta vesz részt szakszervezeti munkában? Férj, gyermek, család? Kedvenc időtöltés, hobby? Elég jól sikerült ezek után egymás bemutatása a jelenlévőknek.

Majd komolyabb témára tereledt a szó. Mi is az a kifejezés, mit is jelent az a szó, hogy "konfliktus"? Nehéz volt hirtelen meghatározni, de végül is sikerült. Mi is az a szó? És mit takar a mediáció? Erre és még sok más érdekes kérdésre kaptunk választ Nagy Zsóka mediátortól, aki igen érdekesen, életszerűen, vitette

előnk az élethelyzeteket, a szabályokat, tapasztalatait. Sokat lehetett belőle tanulni.

Este vacsora után egy újabb játékra került sor. Rajzolni kellett különböző tárgyakat, majd ezeket elemeztük

Keddi témánk a Mediáció volt.

A mediáció fogalma, feladatai, miért is fontos emberek, családok, maga a társadalom számára, egy peren kívüli megegyezés. De ez értendő az élet bármely területére is. A legfontosabb, hogy nem kötelező, és nem a feleket fordítja egymással szem-

ben, hanem segít megteremteni a kapcsolatot két indulatos ember között. Akár párkapcsolatról van szó, akár indulatos szomszédokról, tanár-diák közötti megromlott viszonyról, vagy akár válóper előtti állapotról.

Ebéd után új téma került megvilágításra, a munkabiztonság, és a munkaegészségügy.

Dr. Bereczki Edit főorvos asszony kötetlen, jó hangulatot teremtett, és érdekes előadást tartott a foglalkoztatás, a rehabilitáció, és a munkaegészségügy problémáiról, jogszabályokról.

Vacsora előtt egy kis kultúrprogramra is időt szakítottunk, meglátogattuk Latinovits Zoltán színművész síremlékét, valamint a Latinovits Emlékmúzeumot.

Az utolsó napra maradtak a tapasztalatok, egy kis önismerteti teszt, majd mindenki egy-egy mondatban leírta a társai jellemzését. Általában mindenkire találó volt a megjegyzés, amit a többiek írtak.

A munkahely és a stressz volt a harmadik fő témánk. Ennek apropójából Munka és stressz címmel újabb teszt következett. Ebből kiderült, hogy igen stresszesnek mondható mindegyikünk munkahelye.

Majd értékeltek a három napot, amelyet – köszönhetően a jó előadóknak és a csapatnak – nagyon jó hangulatban töltöttünk el.

Rucz Aranka
Égáz-Dégáz Zrt.

Egyenlő munkáért kevesebb bér

A nők és a férfiak átlagos bruttóórabére közti különbség az EU-ban 15 százalék körüli ma is – mondta Petra Ulshoefer, az ILO budapesti irodájának igazgatója. Magyarországon a nők átlagosan 20 százalékkal kevesebbet keresnek, mint a férfiak, míg egyenlő értékű munkáért átlagosan 15 százalékkal alacsonyabb bért kapnak.

A nők munkaerő-piaci részvételi aránya az utóbbi években világszerte sokat emelkedett, jelenleg eléri az 56,6 száza-

lékot. Ezzel szűkül a munkaerő-piaci részvételi rátákban világszerte tapasztalható nemek közötti különbség.

A fejlődés azonban nem egyenletes: Észak-Amerikában 71, az EU-ban 62, Kelet-Ázsiában és a csendes-óceáni térségben 61,2, a Közel-Keleten és Észak-Afrikában 32 százalék a nők munkaerő-piaci részvételi aránya – állapítja meg a jelentés. A nők helyzetének javulása leginkább azzal mérhető, hogy milyen a súlyuk a törvényhozásban, a tisztviselői karban vagy a

vállalatoknál vezető pozíciókban, bár láthatóan magasabb a részvételi arányuk, de még mindig jelentős hátrányban vannak, mivel az ilyen vezető állásoknak csak 28,3 százalékát töltik be nők. Itt is egyenletlen a fejlődés: Észak-Amerikában 41,2, Latin-Amerikában és a karib térségben 35, az EU-ban 30,6 százalék a vezető pozíciót betöltő nők aránya; míg Dél-Ázsiában, ahol a részvételi ráta csaknem megduplázódott kilenc év alatt, még mindig csak 8,6 százalék

MUNKAHELY, amely valóban A MÁSODIK OTTHON

Hét éve díjazzák

a családbarát

munkahelyeket

Idén immár nyolcadik alkalommal osztotta ki a munkaügyi tárca a családbarát munkahely díjakat. A kiírás célja a jó gyakorlatot felmutató munkahelyek elismerése. A témák közé tartozik az esélyegyenlőség, a rugalmas foglalkoztatás és a szociálpolitika.

Nemzetközi felmérések szerint ugyanis az alkalmazottak motivációját, megelégedettségét és munkavégzésének hatékonyságát egyértelműen növeli a család és a munka érdekeit összeegyeztető vállalatvezetési gyakorlat. Ennek eredményeként pedig kevesebb a stressz, kisebb a fluktuáció és a betegség miatti távolmaradás. Mindez segíti a jól kvalifikált, elkötelezett munkaerő megtartását. A díjat idén kis-, közepes és nagyvállalat, továbbá költségvetési szerv és nonprofit szervezet kategóriákban hirdették meg. A pályázóknak olyan kérdéseket tettek fel, hogy milyen a vezetésben a nők aránya; hány férfi és nő vesz részt a képzéseken; támogatja-e a munkahely a szülői szabadságról visszatérőket. A munkaügyi szempontjából fontos a rész-, illetve a távmunka lehetőségének felkínálása, a kollektív szerződések megléte, valamint a versenyképesség növelését célzó képzések. Szociális szempontból pozitívan értékelték az olyan juttatásokat, amelyek növelik a munkavállalók szociális biztonságát és egészségmegőrzését.

Bár évről évre egyre többen pályáznak a Családbarát Munkahely címre, még mindig nagyon szűk azoknak a cégeknek a köre, amelyek kitüntetésen törődnek munkatársaik közérzetével. A hazai cégek számára a jelek szerint nem különösebben fontos a jó munkahelyi légkör megteremtése. A Családbarát Munkahely pályázat idei díjait nemrégiben adta át Pécsen Tarscsi Gyula, a Szociális és Munkaügyi Minisztérium szakállamtitkára. A díjazottakat 59 cég közül választották ki. – A 2000 óta létazó pályázatra egyre nagyobb az érdeklődés, évről évre többen tartanak igényt a családbarát titulusra, amely jó reklám a cégnek – mondta az államtitkár.

Ehhez azonban érdemes hozzátenni: Magyarországon 1,2 millió vállalkozás működik, s közülük több mint százezer foglalkoztat tíz embernél többet. Ehhez képest

roppant kevésnek tűnik az 59 cég, amely saját megítélése szerint eséllyel nevezhet a családbarát cím elnyeréséért. Cégek tízezrei pályáznak különböző uniós, állami, önkormányzati és alapítványi támogatásokra. Azonban más dolog pénzért folyamodni, mint energiát és anyagiakat áldozni egy címért, amelynek haszna csak hosszabb távon mérhető.

A négy kategóriában – a kis-, a közepes és nagyvállalkozások, valamint a költségvetési szervezetek mezőnyében – vetélkedő pályázók nagyon hasonló gesztusokkal érdemelték ki a családbarát jelzőt. Az ilyen munkaadók rendszeresen továbbképzéseket, szakmai és mentális tréningekben részesítik dolgozóikat, emellett meglepik őket ajándékkal, jutalomúttal, üdüléssel, sportpályabérlettel, színház- és mozijeggyel. A figyelmes cégek nem feledkeznek meg a nőnapról, a név- és a születésnapokról, a dolgozók csemétéinek rendezett Mikulás-ünnepségről és gyerekekről. Az ilyen cégeknél könnyen adnak kamatmentes hiteleket a kollégáknak. A munkahelyi kollektíva összetartását erősítik a céges rendezvények, a bográcscsopartik, a horgászversenyek és közös kirándulások. Ha valaki gyereket szül, vagy beteg lesz, azt meglátogatják, akit gyász ér, annak igyekeznek enyhíteni fájdalmán és költségein.

A családbarát munkahelyek visszatérő próbálkozása, hogy minél több dolgozó-juknak adják meg a rugalmas munkarend lehetőségét. A családbarát díjak kiosztásának ezúttal azért a Pécsi Tudományegyetem adott otthont, mert az intézmény felnőttképzési karán épp egy munkaügyi konferenciát tartottak. A háromnapos, nemzetközi tanácskozás a nők munkahelyi esélyegyenlőségének kérdéseivel foglalkozott. A leggyakrabban a szülés után munkát vállaló anyák helyzetéről értekeztek az előadók. Ez a téma rímelt a családbarát díjak oda-

A NYERTESEK

Kisvállalati kategória: az építőanyagok kereskedelmével foglalkozó székszárdi SZ+C Stúdió Kft. Középvállalatok: a vaskohászati késztermékeket, alkatrészeket gyártó alsószolcai Csavar és Húzottárú Zrt.

Nagyvállalatok: a nagykapacitású háttértárolókat készítő váci IBM Data Storage System Információtechnológiai Kft.

A költségvetési szervezetek közül a budaörsi polgármesteri hivatal nyert.

A bírálók nyolc oklevelet és három különdíjat is odaítéltek.

ítélésére, mivel aligha lehet az a cég a család barátja, amely nem törődik az anyák emberséges és személyre szóló foglalkoztatásával. Ebből adódik, hogy Európában immár a nők 20 százaléka nem akar gyereket vállalni, s ez hozzájárul a kontinens népességszökkenéséhez és elöregedéséhez. Egyébként érdekes jelenség, hogy míg a férfiak foglalkoztatási esélyeit javítja az apaság, a nők sanszait az egész unióban rontja a gyermekvállalás. Mindez főképp abból ered, hogy szinte mindenütt él még az a modell, amely az apában kenyérkeresőt, az anyában családgondozót lát. A nők helyzetén sokat javítana, ha rugalmas munkaidőben dolgozhatnának, vélte Halmos Csaba, ám utóbb hozzátette: nemzetközi tapasztalat, hogy a rugalmas munkaidő nem csodaszer, hátránya, hogy bizonytalanságban tartja a munkavállalót, hiszen sokszor nem lehet tudni, hogy a következő időszakban mennyi lesz a munka és a fizetség.

Arról is szó volt a konferencián, hogy a rugalmas munkaidővel vissza is lehet élni. Többen megemlítették, hogy a folyamatosan nyitva tartó áruházláncok például egyoldalúan kezelik a rugalmas munkaidőt, s nincsenek tekintettel az anyákra, amikor őket is szolgálatba állítják a hétvégeken.

CSAPATÉPÍTÉST és konfliktuskezelést is tanultak

A Richter Gedeon Gyógyszer-gyárban működő VDSZ Gyógyszerügyi Szakszervezet Szakszervezeti Bizottsága, a Bizalmi Testület és a dorogi SZB részvételével, csaknem negyvenen vettek részt 2007. május 10-12-én a VDSZ oktatási központjában szervezett tanfolyamon.

Első nap a Társaság 2007. évi Kollektív Szerződés módosításának szakszervezeti javaslatát állították össze a jelenlévők, majd parázs vitát követően megtárgyalták a munkáltatói oldal elképzeléseit.

Második napirendi pontként dr. Dénes Éva munkajogász részletesen ismertette a Munka törvényköve 2007. évre érvényes módosításait, különös tekintettel a szabadságkiadás rendjére. Ezt követően rövid tájékoztató hangzott el az Európai Bizottság által készített „Zöld Könyv – A munkajog korszerűsítése Szembenézve a XXI. Század kihívásaival” c. kiadványról. Az előadás a Mt. átfogó felülvizsgálati elképzeléseinek ismertetésével zárult.

Az oktatás első része ezzel véget is ért, a következő másfél nap irányítói a Manpower

Munkaerő-szervezési Kft. munkatársai voltak. A témák közt szerepelt csapatépítés, kommunikációs tréning, tárgyalástechnika, konfliktuskezelés. Az előadók ügyesen

vegyítették az előadásokat a csoportos feladatokkal, a játékos problémamegoldásokat az esettanulmányokkal. Mindenki kiélhette színészi hajlamait, egyesek bevonva azokat is, akik kevésbé rajonganak a nyilvános szereplésért.

A csoport fáradtan, de az eredményes munka tudatában fejezte be a két és fél napos programot.

Posztós Endre, SZB titkár

KONGRESSZUS SEVILLÁBAN

„Offenzívában” – jelszó alatt került sor a 11. ESZSZ kongresszusra május 21-24. között Sevillában. A négyévente megrendezett kongresszus feladata az volt, hogy megerősítse a szakszervezetek szerepét az európai politikák alakításában, válaszokat fogalmazzon meg és alkalmazható megoldásokat adjon az európai szakszervezeti mozgalom jövője érdekében. Az offenzív szerepvállalással, a szociális partneri szerep megerősítésével minden tagszervezet egyetért, s a fő célokat a kongresszuson felszólalt Barroso bizottsági elnök, Spidla szociális és foglalkoztatási biztos, Müntefering német alkancellár is egyetértéséről biztosította. Zapatero spanyol miniszterelnök kijelentését, hogy „közös Európánk vagy szociális Európa lesz, vagy megszűnik”, nagy tetszés fogadta.

Az ESZSZ kongresszus megfogalmazta, hogy a szakszervezetek csak a munkavál-

lálók, az európai polgárok élet és munkakörülményeinek javulását, a foglalkoztatás biztonságát, az esélyegyenlőségre, a tisztas megélhetésre, az igazságos teherviselésre épülő politikákat támogat. Ennek alapján követeli az alapvető jogok kartájának jogilag kötelező érvényű beépítését az európai alkotmányos szerződésbe.

Az előző kongresszus (2003, Prága) óta csaknem duplájára bővült unióban, az identitását is kereső és a globális kihívások miatt is folyamatosan változó közösségben a munkavállalói érdekek képviselője, védelme mind nehezebbé válik.

Az egységes szakszervezeti szövetség a változó körülményekhez válaszul offenzív politikát fogalmazott meg, mivel néhány kivételtől eltekintve mindenütt csökken a szakszervezeti tagság, a szervezethez. Az elmúlt három és fél évtized eredményei mel-

lett erőteljes, a problémáknak elébe menő, megújult politika mellett foglaltak állást a tagszervezetek. A kongresszuson megfogalmazottak értelmében csak offenzív politikával, fellépéssel van esély arra, hogy a szakszervezetek igazodjanak a munkaerő-piaci változásokhoz, az atipikus foglalkoztatási formákhoz, a változó gazdasági szerkezet-hez, társadalmi szokásokhoz.

A kongresszus fő dokumentuma, a „Stratégiai Terv” az érdekképviseleti erő, a szervezettség növelését tűzi célul. Az ESZSZ, a jelenlegi taglétszám csökkenő tendenciáját megfordítva, a következő négy évben 5%-os bővülést kíván elérni. A kongresszus szerint ehhez közös eszközökre, az uniós szintű érdekképviseleti jogok megerősítésére, a szolidaritás országhatárokon túlmutató, gyakorlati formáinak kidolgozására van szükség.

Vegyipari Emlékeim...

„Rólunk szól a dal, kiknek teste meggyötört,

A padtól sajoj hátsó felünk,
És a lombikból öntve nitrálásavat
Xantoproteines mindkét kezünk.”
(ismeretlen szerző)

A fenti idézet eredetét nem érdemes kutatni a világirodalom remekei között. Csak annyi maradt fenn az utókorra, hogy 1974-ben Budapesten, vélhetőleg a műszaki egyetem vegyészhallgatói vetemedtek arra, hogy zenés sorstragédiát írjanak sanyarú mindennapjaikról, miközben a vegyész-mérnöki diploma felé vezető rögös úton bukdácsoltak.

Így született meg a Szigor Herceg, avagy a Carmen-ni vegyészek című „szintetikus zenés sorstragédia egy felvonásban”.

A darab librettójából világosan kiderül, hogy nem az örökkévalóságnak készült,

viszont azok, akik írták, rendezték, szerepeltek benne, életük végéig boldogan emlékeznek majd vissza Szigor Hercegre – mint valóságos személyre, mert nyilván volt egy e névre hallgató előadójuk – és az előadásra, bár az ősbemutató időpontja is ismeretlen. Szó, ami szó ez egy igazán jópofa egyetemi darab, amely azonban már 33 éve íródott. És azóta semmi.

Éppen ezért gondolták a VDSZ Nyugdíjas Tagozatának tagjai, hogy a VDSZ elnökségének támogatásával irodalmi pályázatot írhatnak ki a nyugdíjasok és nyugdíjas klubok tagjai számára. Ha már a fiataloknak erre nincs ideje, úgy jöjjön az érettebb korosztály.

A kiírás értelmében, pályázni lehet olyan prózai írásokkal, amelyek a vegyiparban eltöltött emlékezetes munkás évtizedeket és a VDSZ-hez tartozás közösségi élményét, munkássága igaz történeteit adja vissza

történeti emlékként, mások ismereteinek bővítésére, az olvasók szórakoztatására, örömeire és a mai fiatalok épülésére, ösztönzésére.

A pályázat kiírói 5-10 oldalas műveket várnak az év végéig, hiszen a pályaművek beérkezési határideje:

2007. december 31.

A dolgozatokat levélben a VDSZ Nyugdíjas Tagozat Budapest, Pf. 29. vagy e-mail-en a mail@vdsz.hu címre lehet eljuttatni a pályázat kiíróihoz, akik szakértő zsűrivel bírálják el azokat.

Az irodalmi pályázat eredményhirdetését 2008. áprilisában tartják. Az első helyezett jutalma egy két személyes, egy hetes üdülés Balatonföldváron, a második pedig egy két személyes, egy hetes üdülés Miskolctapolcán. A „bronzérmes” pályázó értékes könyvcsomagot nyer.

OLVASS OLCSÓBBAN!

VDSZ szolgáltatás

Fogyasztói lapok	megjelenési gyakoriság	normál árus ár 2007 (megjelenés x borítói ár)	normál előfizetési ár 2007	VDSZ kedvezményes előfizetési ár	kedvezmény mértéke előfizetési árhoz képest	kedvezmény mértéke árus árhoz képest
ATRIUM	hatszor	4 680 Ft	3 564 Ft	3 029 Ft	15%	35%
Barátok közt rajongói magazin	negyedévente	868 Ft	796 Ft	700 Ft	12%	19%
Best	hetente	9 828 Ft	7 860 Ft	7 076 Ft	10%	28%
Cosmopolitan	havonta	8 340 Ft	6 060 Ft	5 151 Ft	15%	38%
Fakanál	évi 10-szer	2 290 Ft	1 990 Ft	1 720 Ft	14%	25%
FHM	havonta	8 340 Ft	6 660 Ft	5 661 Ft	15%	32%
Füles	hetente	7 800 Ft	7 272 Ft	6 181 Ft	15%	21%
Kismama	havonta	6 180 Ft	4 992 Ft	4 450 Ft	11%	28%
Meglepetés	hetente	7 228 Ft	6 756 Ft	5 927 Ft	12%	18%
National Geographic	havonta	8 640 Ft	6 750 Ft	5 738 Ft	15%	34%
National Geographic Kids	évi 11-szer	3 905 Ft	3 289 Ft	2 796 Ft	15%	28%
Nők Lapja	hetente	8 580 Ft	8 268 Ft	7 441 Ft	10%	13%
Nők Lapja Évszakok	évi 4-szer	4 500 Ft	4 500 Ft	3 825 Ft	15%	15%
Otthon	havonta	4 788 Ft	4 620 Ft	3 927 Ft	15%	18%
Praktika	havonta	4 788 Ft	4 260 Ft	3 621 Ft	15%	24%
STORY	hetente	8 788 Ft	6 996 Ft	6 296 Ft	10%	28%
Szines RTV	hetente	7 748 Ft	7 740 Ft	6 579 Ft	15%	15%
Wellness	havonta	5 700 Ft	4 440 Ft	3 996 Ft	10%	30%
Üzleti lapok	megjelenési gyakoriság	normál árus ár 2007 (megjelenés x borítói ár)	normál előfizetési ár 2007	VDSZ kedvezményes előfizetési ár	kedvezmény mértéke előfizetési árhoz képest	kedvezmény mértéke árus árhoz képest
Üzlet és Siker	évi 10-szer	2 500 Ft	2 500 Ft	2 125 Ft	15%	15%
Marketing és Média	kéthetente	44 390 Ft	44 390 Ft	37 732 Ft	15%	15%
Figyelő	hetente	18 450 Ft	14 000 Ft	11 900 Ft	15%	36%
Figyelő profit csomag	Trend negyedévente +TOP200 Évkönyv + Figyelő előfizetés	23 450 Ft	17 400 Ft	14 790 Ft	15%	37%

Már ringlispilre és motorberregésre is beváltható

Egyre hódít az üdülési csekk

Lassan át lehet keresztelni. Az üdülési csekk ugyanis ma már annyi területen felhasználható, hogy a legtöbben mindenre használják, csak üdülésre nem. A csekk pályafutása egy igazi sikersztori, amely töretlen fejlődésének köszönhető. Legutóbb például azt jelentették be, hogy már a Vidámparkban is lehet használni, sőt a Forma-1 futamára is lehet vele belépőt vásárolni.

Nem véletlenül kedvelt juttatási forma, hiszen felhasználási köre rohamosan bővül. Az üdülési csekk népszerűségének egyik oka, hogy az adómentesen adható rész természetbeni juttatásként csökkenti a dolgozóinak illetékes adó cég társasági adóalapját, de aki kapja, annak sem kell utána adóznia. Az üdülési csekk része az úgynevezett cafeteria-rendszernek. A dolgozó a munkaadója által meghatározott összeget a számára legmegfelelőbb juttatási formában kérheti. A munkáltató számára pedig mindegy, hiszen azt az összeget a dolgozó-jára szánta, aki a személyes igényei szerint használhatja fel. A cafeteria-rendszer elemeinek általában kedvezőbb az adózása a készpénzben történő kifizetéshez képest. A juttatási rendszer kidolgozásakor azonban figyelemmel kell lenni az szja-törvényben megfogalmazott, adóköteles béren kívüli juttatások rendelkezéseire is. (A munkavállalónak az adóévben biztosított, meghatározott juttatások együttes értékéből az évi négyszázezer forintot meghaladó része adóköteles béren kívüli juttatásnak minősül a munkáltatónál. Ha a munkaviszony nem áll fenn a teljes évben, a négyszázezer forintnak a munkaviszonyban töltött napokkal arányos összegét kell kiszámítani, és ennek alapján cselekedni.)

A munkáltató nem kizárólag a dolgozó-jának adhat üdülési csekket, hanem például elhalálozás esetén az elhunyt munkavállalója közeli hozzátartozójának, valamint a szakképző iskolai tanulónak, kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgatónak, továbbá a volt munkáltató vagy annak jogutódja a nyugdíjban részesülő magánszemélynek és közeli hozzátartozójának. (Hogy ki a közeli hozzátartozó, arról a Polgári törvénykönyv ide vonatkozó szabályai rendelkeznek.)

Nem munkáltatóként adómentes üdülési csekket adhat a gazdasági társaság a személyesen közreműködő tagjának, a szövetkezet, a szakszervezet a tagjának, nyugdíjasának, s utóbbiak elhunyt vagy közeli hozzátartozójának. Szociálisan rászorulóknak a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány adhat üdülési csekket, pályázat alapján.

Az adómentesség további feltétele, hogy az üdülési csekk kizárólag belső üdülési, pihenési, kikapcsolódási,

Az üdülési csekk felhasználható:

- a szerződő partnerek által nyújtott szállásra és hozzá kapcsolódó egyéb szolgáltatásokra
 - utazási szolgáltatásokra a külföldi utak kivételével
 - 107 település vasútállomásain
 - a Volán-társaságok belföldi buszjegyeinek megvásárlására, a Balatoni Hajózási Zrt. hajóutjaira
 - étkezésre, egészség-megőrzési szolgáltatásokra
 - sport- és szabadidő-szolgáltatásokra, horgászengedélyekre, kulturális, fürdői és uszodai szolgáltatásokra, állatkerti belépőkre, Hungaring-belépőkre
 - személygépkocsi-üzemanyag vásárlására.
- A 2006. december 31-éig gyártott, „üzemanyagra is felhasználható” feliratot tartalmazó csekket 2007 utolsó napjáig válthatók be a Mol-kutaknál.

egészség-megőrzési, betegségmegelőzési, sport- szabadidő-szolgáltatásra használható fel. Az üdülési csekk névre szól, ezért másra nem ruházható át. Alapesetben a kiadásától számított egy éven belül lehet felhasználni, ám az érvényességi ideje a kibocsátó által meg is hosszabbítható. Fontos, hogy ilyenkor az eredeti adószabályokat kell alkalmazni akkor, ha az érvényességi idő meghosszabbításakor már új szabályok lennének érvényben.

VOLT, NINCS KEDVEZMÉNY

Mivel a kormány nem verte nagydobra, a szakszervezetek is csak utólag értesültek arról, hogy május 1-jei hatállyal megszűnt a munkavállalók évi egyszeri ötvenszázalékos vasúti kedvezménye. Ezt a tagság jelezte az érdekképviseleteknek, hogy hiába mutatják be munkáltatói igazolásukat a MÁV-nál, nem kapják meg a már megszokott kedvezményüket. A szakszervezetek is értetlenül álltak a történetek előtt. Az utazni vágyókkal is a MÁV pénztárosok közölték, hogy nem kapnak engedményt, mert az már nem létezik. Hernádvölgyi Andrea, a Magyar Szakszervezetek

Országos Szövetségének alelnöke a sajtóban elmondta, hogy a közösségi közlekedés kedvezményrendszerének átalakításáról folytatott tárgyalásokon – ahol egyeztettek a diákokról, a nyugdíjasokról, a fogyatékosokról és a közalkalmazottakról – szóba sem jött ezen munkavállalói kedvezmény megszüntetése. Ám a kedvezmények listáját tartalmazó, évenként kiadandó kormányrendeletben a szakszervezetek már nem találták ezt a bónuszt. Hernádvölgyi szerint az eljárás menthetetlen, egyrészt, mert minden munkavállalókat érintő kérdést az Országos Érdekegyeztető

Tanácsban (OÉT) kell megvitatni, másrészt az évtizedek óta járó kedvezményt nem azok vették igénybe, akik „a WC-re is autóval járnak”. A szakszervezetek az OÉT-ben várnak magyarázatot a történetekre, és remélik, valamilyen módon kompenzálható a dolgozók vesztesége. Emlékeztet, az átalakítások érintik a közalkalmazottak és a köztisztviselők utazási kedvezményeit is, akik korlátlanul utazhattak vonaton ötvenszázalékos kedvezményrel. Június 30-tól ez évi tizenkét alkalomra korlátozódik, igaz, ugyanakkor tizenkét alkalomra a helyközi buszjáratokra is kiterjesztenék a kedvezményt.

szakszervezeti hírek: www.vdsz.hu

TEVA siker a VDSZ kispályás labdarúgó tornán

2007. május 12-én Tiszavasváriban rendezték meg a hagyományos VDSZ kispályás labdarúgó tornát. A versenyre kilenc csapat érkezett, akik a nap folyamán tapasztalhatták, hogy mi az igazi vendégszeretet. A szervezők minden igény kielégítően gon-

doskodtak a sportolókról, akik nagyszerű mérkőzéseken döntöttek a helyezésekről.

Idén a sajobáonyi TEVA labdarúgók végeztek az élen. Sikerüket több lőtt góljuknak köszönheték, ugyanis a három döntőbe jutott csapat valamennyi egymás

elleni eredménye döntetlenül végződött. Büntetőrúgások után második lett az EGIS csapata, míg a PHOENIX Rubber veretlenül lett harmadik csakúgy, mint az őket követő TEVA Debrecen labdarúgói.

A mezőny közepén végeztek a gödöllői TEVA focistái, akik hagyománytiszteltből HUMAN néven indultak a tornán. Hatodik helyen végzett a pétfürdői HUNTSMAN csapata, akik talán a korai ébresztő miatt a torna végére nagyon elfáradtak. A verseny negatív szenczióját a hazai pálya előnyét élvező tavalyi győztes, ALKALOIDA csapata szolgáltatta azzal, hogy már a csoportmérkőzések során elvérzett. Csupán felvillanásai voltak az AKZO-NOBEL és a PKDSZ Tűzoltók csapatainak.

Összességében elmondható, hogy a verseny, a szervezés és a lebonyolítás méltó volt a VDSZ sportnapok hagyományaihoz. Köszönet a szervezőknek, a játékosoknak és a játékvezetőknek.

Margittai Péter,
a HUMAN csapatvezetője

BEJÖTT A PAPÍRFORMA

A TEVA Gyógyszergyár gödöllői fióktelepén május végén rendezték meg a 2007. évi nyílt asztalitenisz bajnokságot. Nem született meglepetés az ideai asztalitenisz csapatbajnokságon, bár a Bánfi Elemér vezérelte HUMAN csapata csak igen nagy küzdelemben győzte le a TEVA Magyarország együttesét. Az utóbbi évek sikercsapata az Old Boys, most sem maradt érem nélkül, igaz ebben az évben „csak” a bronz jutott nekik.

A viadalon hat csapat indult, amelyek közül a Bánfi Elemér, Czóbel Szilárd, Dr. Galli Zsolt összeállítású Human csapata végzett az első helyen a TEVA Magyarország csapata, azaz Fehér Judit, Kiss Norbert, Lakatos Péter előtt. A Nagy László, Rétfalvi Antal, Soós Sándor összeállítású Human Old Boys együttes ezúttal a harmadik helyezést szerezte meg.

Egyéni bajnokságon tizenkilencen álltak asztalhoz. Bár a papírforma a pillanatnyi forma és a felkészültség miatt gyakran felborulhat, ezúttal az egyéni viadalon nem született meglepetés. Az utóbbi évek legnagyobb

mezőnyében Bánfi Elemér a Humantrade Rt – Kézpénz Kft. színeiben indulva remek játékkal, megvédte bajnoki címét. A második helyen Czóbel Szilárd, míg a harmadikon Dr. Galli Zsolt végzett, mindketten a Baráti Kör tagjaiként, de ugyancsak bronzérmes szerzett a hazai pályán asztalhoz álló Rétfalvi Antal a TEVA Gyógyszergyár ZRt. Gödöllői fióktelepének képviselőjében

A páros bajnokság végeredménye szinte már a nevezés pillanatában eldőlt, mivel az egyéni verseny döntősei együtt indultak. Így ha nagy csatára nem is számíthattak a nézők, szép játékokban mégis gyönyörködhettek, hiszen a hét induló páros közül a

Bánfi Elemér – Czóbel Szilárd összeállítású páros nem akadt legyőzőre. Mögöttük a dr. Galli Zsolt – Rétfalvi Antal kettős szerezte meg az ezüst, míg a Nagy László – Soós Sándor duó a bronzérmes

A dobogón végzett versenyzők és csapatok, az Oltóanyag-termelő és Gyógyszergyártó Dolgozók Vegyész Szakszervezetének díjait a szakszervezet által szervezett fogadás keretében vehetik át.

Külön köszönet illeti Rétfalvi Antalt, aki fáradhatatlan szervező munkájával biztosította a verseny zavartalan lebonyolítását.

Margittai Péter
OGYDVSZ titkár

Ne morgolódj, mozgolódj!

MÁS - KOR

VIII. 6. szám 2007. június A 100éves VDSZ Ifjúsági Tagozatának időszakos kiadványa

Úra itt a nyár!

Nem csak a nyár a hőség is beköszöntött. Igaz ez a hőség – szakszervezeti értelemben – már tavaly nyáron a konvergencia programmal jött, csak néha lehúti majd ismét felhevíti valami(k), valaki(k).

A barométer előrejelzése szerint nem várható uborkaszezon az elkövetkező időszakban. Az egészségügyi biztosítóról és a nyugdíjról folynak a viták, de még az ifjúsági törvény módosításának fő kérdései is napirenden vannak. Az MT-ben szereplő munkaidő illetve készenléti idő kérdése nagy vitákat váltott ki, izzik is a levegő.

Továbbra is folynak a bérrel és kollektív szerződéssel kapcsolatos harcok. Igen ez a szó, hogy harcok, az igaz. Sajnos a dolgozók nagy része sem tudja elképzelni, hogy szakszervezeti képviselőinknek, mennyi küzdelem árán sikerül egy-egy tized százalékot is kialakítani. De tény: néhány év reálbér növekedés láttán, a 8%-os reálbér csökkenés már napi gondokat jelenthet sok család számára. Sokan hiszik azt, hogy a szakszervezet ölbe tett kézzel nézi az eseményeket, és „lefekszik a munkáltatóknak”. Hát ez nagy tévedés. A Vegyipari Dolgozó mostani számában is jó példát mutat be a dorogi eset, amikor a szakszervezeti tag és nem tag közösen fogott össze és sikerült megállapodni. Miért nem tudunk ebben közösen lépni? Miért kell mindig ugyanazt a lemezt feltenni és bedugott fülekkel hallgatni.

Pedig közben mozog a bokor, zörög a haraszt. Reméljük azok a befektetett energiák, amelyeket egyre inkább kisebb csoportok kezdeményeztek meghozzák a gyümölcsüket. És a nyárra szépen beérik...

Kellemes nyaralást kívánunk minden szakszervezeti tagunknak!

VDSZ Ifjúsági Tagozata

**Reméljük kiadványunk elnyerte
tetszésedet. Írd meg véleményedet,
hogy a következő jobb legyen!**

**Keress minket az megújult honlapon:
www.vdsz.hu**

Néhány érdekes program a nyárra

A nyár kezdetével a programok ezrei is beindultak. Nagyon sok rendezvény kifejezetten fiataloknak szól. Csak néhányat gyűjtöttünk össze azon internetes oldalakból ahol különböző korosztályok találhatnak programokat.

A legjobban összefoglaló programajánlatokat, a www.nyar.lap.hu . ezen az oldalon nem csak eseményeket-kínáló oldalgyűjtemény található, hanem a strandolás, a napozás veszélyeivel foglalkozó honlapok és még a szunyogcsípésekkel kapcsolatos linkek is megtalálhatóak.

A www.szunidodo.hu budapesti gyerekprogramokat gyűjti össze.

Nagyon hasznos a www.elevengyerekek.hu weboldal, ahol aktuális családi programok kereshetőek.

Balaton üdülnőinket igénybevevőknek ajánljuk a www.balaton.hu internetes oldalt, ahol programok mellett, közlekedési és időjárással kapcsolatos információk is megtalálhatóak.

További információkat a www.vdsz.hu oldalon is kihelyezünk, hogy mindenki megtalálhassa a kedvére való nyári programot.

MÁS-KOR

VDSZ Ifjúsági Tagozatának Lapja
Szerkeszti: a VDSZ Ifjúsági Bizottsága
Főszerkesztő: nincs
Főszerkesztő-helyettes: nincs
Kiadja: VDSZ Országos Iroda
A szerkesztőség címe:
H-1068 Budapest Benczúr u. 45.
e-mail: mail@vdsz.hu
WEB: www.vdsz.hu